

SOLVENS- OCH VERKSAMHETSRAPPORT 2018

If Skadeförsäkring AB (publ)

Lugn, vi hjälper dig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sammanfattning	1
1 Verksamhet och resultat	3
1.1 Verksamhet	3
1.2 Försäkringsresultat	4
1.3 Investeringsresultat	5
1.4 Resultat från övriga verksamheter	5
1.5 Övrig information	5
2 Företagsstyrningssystem	6
2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet	6
2.2 Lämplighetsprövning	7
2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning	8
2.4 Internkontroll	12
2.5 Internrevisionsfunktionen	13
2.6 Aktuariefunktionen	13
2.7 Outsourcing	14
2.8 Övrig information	14
3 Riskprofil	16
3.1 Ifs riskmätning	16
3.2 Ifs riskprofil	16
3.3 Teckningsrisk	16
3.4 Marknadsrisk	18
3.5 Kreditrisk	22
3.6 Likviditetsrisk	24
3.7 Operativa risker inklusive legala risker	25
3.8 Övriga väsentliga risker	26
3.9 Övrig information	27
4 Värdering för solvensändamål	28
4.1 Tillgångar	29
4.2 Försäkringstekniska avsättningar	30
4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar	33
4.4 Alternativa värderingsmetoder	36
4.5 Övrig information	36
5 Solvenssituation	38
5.1 Kapitalbas	38
5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav	41
5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet	42
5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modell som används	42
5.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet	43
5.6 Övrig information	43
Bilagor	44
Bilaga 1 – Förklaring av mått för övervakning av Ifs kapitalställning	44
Bilaga 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar	45

Verksamhet och resultat

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) bedriver skadeförsäkringsverksamhet i Sverige, samt via filialer i Danmark, Finland och Norge. Dessutom har If filialer i Estland, Frankrike, Lettland, Nederländerna, Storbritannien och Tyskland för nordiska företagskunder som bedriver internationell verksamhet. If är en del av Sampo-koncernen med Sampo Abp (Sampo) som moderbolag.

If är det största skadeförsäkringsbolaget i Norden med marknadsandelar i Sverige, Norge och Finland om cirka 18%, 21% respektive 22%. I Danmark, där marknaden är mindre koncentrerad, är Ifs andel cirka 6%.

Försäkringsverksamheten inom If är organisatoriskt indelad efter kundsegment i de tre nordiska affärsområdena Privat, Företag (små och medelstora företag) och Industri (storföretag). Mer än hälften av den totala premieinkomsten är hänförlig till affärsområde Privat.

Det tekniska resultatet uppgick under 2018 till 6 115 MSEK (5 254 MSEK)¹, vilket motsvarade en totalkostnadsprocent på 85,7% (84,4%). Bruttopremieintäkten steg under året, vilket främst förklaras av fusionen med det tidigare systerbolaget If Skadeförsäkringsbolag Ab (If Finland) som ägde rum i början av oktober 2017.

Avkastningen, enligt full marknadsvärdering, uppgick till -823 MSEK (2 388 MSEK) motsvarande -0,8% (3,1%).

Den 7 februari 2019 avgick Ricard Wennerklint som VD och Torbjörn Magnusson avgick som styrelsens ordförande. Samma dag utsågs Måns Edsman till ny VD och Morten Thorsrud valdes till ny styrelseordförande.

Företagsstyrningssystem

För att säkerställa en väl fungerande kapital- och riskstyrning har If etablerat ett företagsstyrningssystem bestående av flera delar. Organisationsstrukturen, som omfattar de legala och operativa strukturerna, bildar den yttre ram inom vilken affärsverksamheten bedrivs. För att styra affärsverksamheten har bolagsorgan och beslutsfattare fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler och rutiner som ska följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga.

Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och uppföljningsprocesser och det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet. Inom ramverket har processer och kontroller implementerats som syftar till att säkerställa att affärs mål och strategiska mål uppnås samt att If efterlever de externa och interna regler som är tillämpliga för bolaget samt att extern och intern rapportering är tillförlitlig. If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att säkerställa effektiv riskhantering och tydlighet i roller och ansvar.

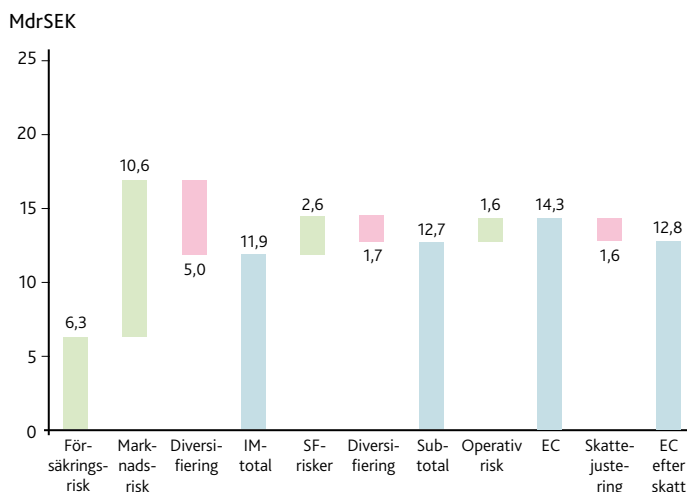
Riskprofil

För intern kvantitativ riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det ekonomiska kapitalet tas fram med hjälp av Ifs interna modell där teckningsrisk och marknadsrisk inklusive diversifierande aggregering beräknas med den interna modellen, medan operativ risk och mindre materiella risk är kvantifierade i enlighet med standardformeln.

Utöver den kvantitativa riskmätningen genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är: likviditetsrisk, legal risk, strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk, emerging risk samt inte kvantifierade koncentrationsrisker.

Som framgår av Figur 1 nedan är de viktigaste risktyperna för If, utifrån deras bidrag till ekonomiskt kapital före skatt, tecknings- och marknadsrisk.

FIGUR 1 – Översikt av Ifs ekonomiska kapital, 31 december 2018

Värdering för solvensändamål

Värderingen av tillgångar och skulder i Solvens II-balansräkningen bygger på principer om värdering till verkligt värde. Balansräkningen för solvensändamål baseras på Ifs årsredovisning, upprättad i enlighet med svenska redovisningsprinciper, med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket.

De redovisningsprinciper som används i Ifs årsredovisning har inte varit föremål för några betydande förändringar under 2018 som orsakat nya skillnader mellan Solvens II och svenska redovisningsprinciper. Totalt sett, till följd av Solvens II-justeringar, är det belopp med vilket tillgångarna överskrider skulderna för If vid slutet av året 3 282 MSEK (2 205 MSEK) högre i balansräkningen enligt Solvens II jämfört med årsredovisningen. Solvens II-justeringarna är främst hänförliga till försäkringstekniska avsättningar.

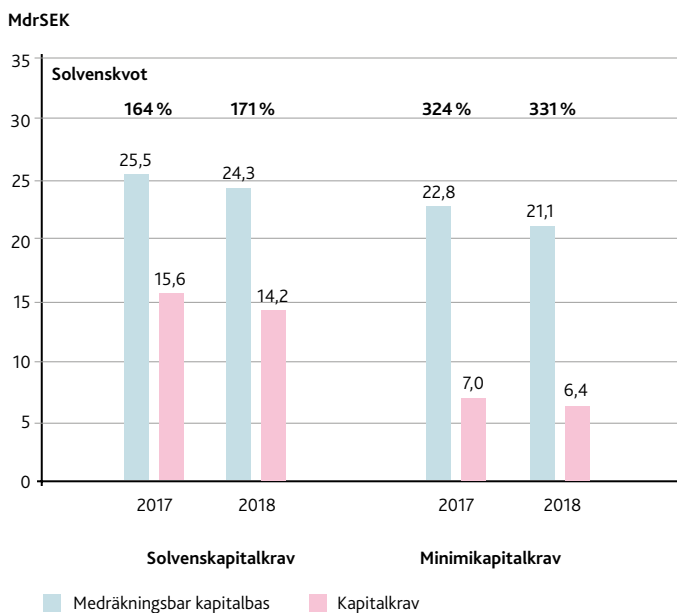
Solvenssituation

Ifs strategi för kapitalhantering fokuserar på kapitaleffektivitet och sund riskhantering genom att en tillräcklig kapitalnivå bibehålls i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringshorisont. Det lagstadgade solvenskapitalkravet fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamheten utan tillsyns ingripande och är utgångspunkten när erforderlig kapitalnivå bedöms. Därtill beräknas det lagstadgade minimikapitalkravet². Tillgängligt kapital benämns medräkningsbar kapitalbas. En tillräcklig kapitalbuffert krävs därutöver för att säkerställa fortlöpande solvens.

¹ Genomgående i rapporten avser siffror inom parantes föregående motsvarande period.

² Den nivå under vilken ett försäkringsföretag inte skulle tillåtas fortsätta bedriva sin verksamhet om inte kapitalbasen återställs inom en kort tid.

FIGUR 2 – Översikt av Ifs kapital och solvens

Som framgår ovan har solvenskapitalkravet minskat mer än kapitalbasen vilket förklarar den förbättrade solvenskvoten. Kapitalkravet har minskat till följd av att försäkringsrisken i före detta If Finland inkluderas i Ifs partiella interna modell från och med Q1 2018 samt att marknadsrisken har minskat.

If bedöms ha en stark kapitalstruktur och solvens. Ifs lönsamhetsnivå är god och resultaten stabila. If bedöms ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

1 Verksamhet och resultat

1.1 Verksamhet

1.1.1 Organisation och struktur

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) är ett helägt dotterbolag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding), vars huvudkontor ligger i Solna, Sverige. If Holding är i sin tur ett helägt dotterbolag till det börsnoterade finska bolaget Sampo Abp (Sampo), med säte i Helsingfors.

Antalet anställda i If uppgick till 6 006 vid årets slut. Medelantalet anställda under 2018 var 5 932.

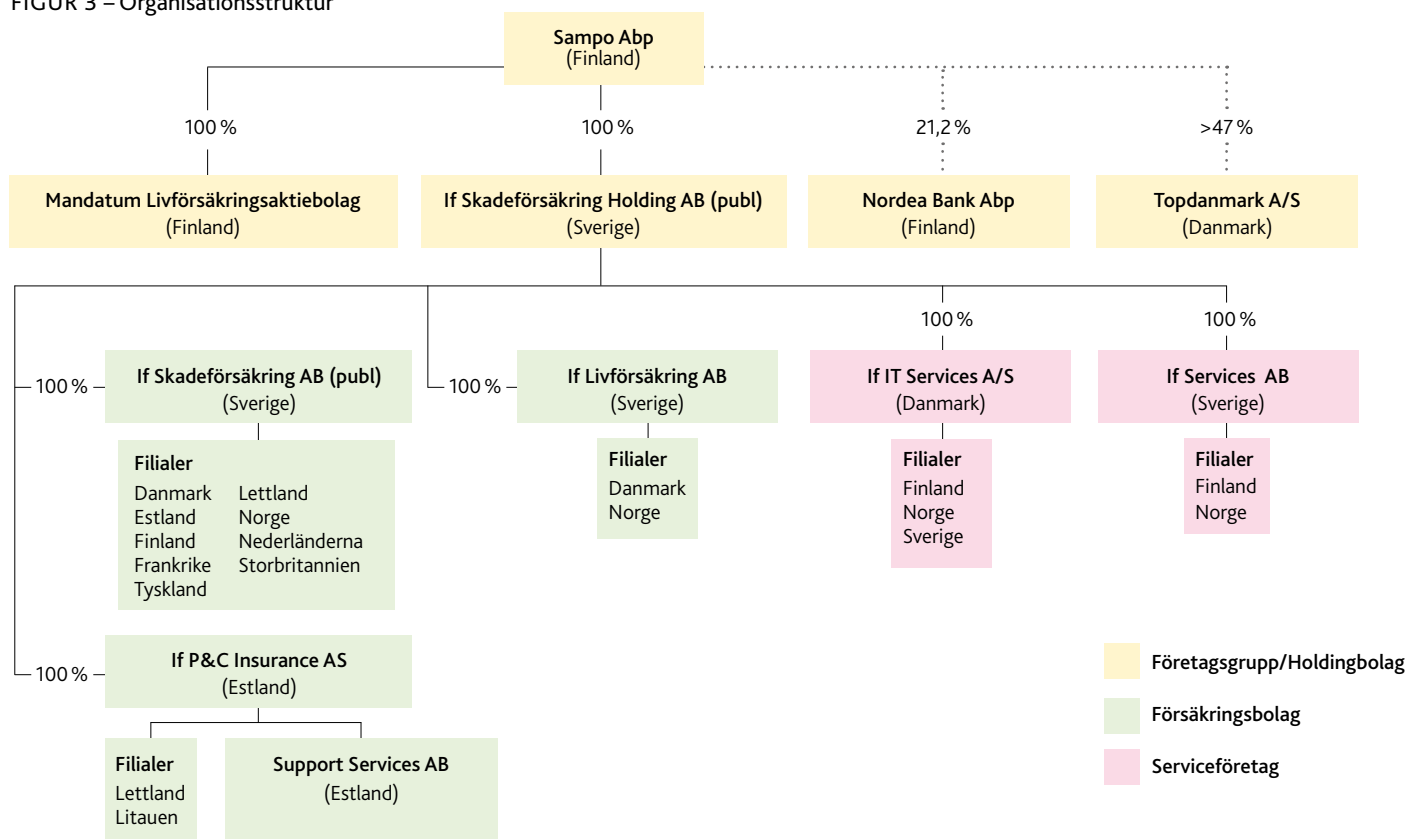
1.1.2 Ifs tillsynsmyndighet

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

1.1.3 Sampo-gruppens tillsynsmyndighet

Finska Finansinspektionen
P.O. Box 103
FI-00101 Helsingfors, Finland

FIGUR 3 – Organisationsstruktur

1.1.4 Externa revisorer

KPMG AB
Box 382
101 27 Stockholm

1.1.5 Affärsgränar och geografiska områden

If är det största skadeförsäkringsbolaget i Norden med marknadsandelar i Sverige, Norge och Finland om cirka 18%, 21% respektive 22%³. I Danmark, där marknaden är mindre koncentrerad, är Ifs andel cirka 6%⁴. Ifs företags- och industrikunder med global verksamhet betjänas även av filialer i Estland, Frankrike, Lettland, Nederländerna, Storbritannien och Tyskland samt via ett internationellt nätverk av samarbetspartners.

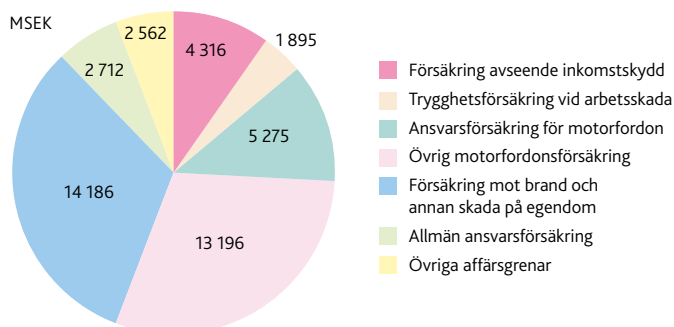
Försäkringsverksamheten inom If är organisatoriskt indelad efter kundsegment i de tre nordiska affärsområdena Privat,

Företag (små och medelstora företag) och Industri (storföretag). Mer än hälften av den totala premieinkomsten är hänförlig till affärsområde Privat, där motorförsäkring, egendomsförsäkring och personförsäkring utgör de största affärsgränarna. Ifs försäkringar tillhandahålls via det egna varumärket, andra varumärken samt genom samarbeten och i partnerskap, i syfte att erbjuda kunderna heltäckande och konkurrenskraftiga försäkringslösningar.

³ SE: Svensk Försäkring (Q4 2018), NO: Finansnæringens Fellesorganisasjon (Q4 2018) och FI: Finanssialan Keskusliitto (Q4 2017)

⁴ DK: Forsikring & Pension (Q4 2017)

FIGUR 4 - Premieinkomst (brutto) per affärgren enligt Solvens II

1.1.6 Väsentliga händelser under rapporteringsperioden

Inga väsentliga händelser har inträffat under rapporteringsperioden.

1.2 Försäkringsresultat⁵

Det tekniska resultatet uppgick under 2018 till 6 115 MSEK (5 254 MSEK), vilket motsvarade en totalkostnadsprocent på 85,7% (84,4%).

Bruttopremieintäkten steg under året, vilket främst förklaras av fusionen med det tidigare systerbolaget If Skadeförsäkringsbolag Ab (If Finland) som ägde rum i början av oktober 2017.

Trots besvärliga väderförhållanden visade skadestatistiken att ingen av årets större väderhändelser påverkade resultatet i någon större utsträckning. Riskprocenten uppgick till 63,8% (62,1%).

På grund av det fortsatta arbetet med att effektivisera processer och arbetssätt förbättrades omkostnadsprocenten till 21,9% (22,2%).

I tabellerna nedan presenteras Ifs bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per affärgren och land.

TABELL 1 – Bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per affärgren

MSEK Affärgren	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2018	2017	2018	2017
Försäkring avseende inkomstskydd	4 200	3 666	675	620
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada	1 947	1 015	956	704
Ansvarsförsäkring för motorfordon	5 379	4 229	1 539	599
Övrig motorfordonsförsäkring	13 034	10 722	1 451	1 230
Försäkring mot brand och annan skada på egendom	14 187	11 349	1 338	1 611
Allmän ansvarsförsäkring	2 650	2 062	765	661
Övriga affärgrenar	2 558	1 403	-696	-275
Summa	43 955	34 446	6 029	5 150
Kapitalavkastning överförd från finansrörelsen			128	179
Övriga tekniska intäkter och kostnader			-42	-75
Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat enligt årsredovisningen			6 115	5 254

TABELL 2 – Bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per geografiskt område

MSEK Land	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2018	2017	2018	2017
Danmark	4 274	3 941	43	23
Finland	9 687	2 409	1 081	606
Norge	13 843	12 856	1 844	2 327
Sverige	15 750	14 858	3 203	2 135
Övriga	401	382	-143	59
Summa	43 955	34 446	6 029	5 150

Bruttopremieintäkten var högre inom samtliga försäkringsgrenar jämfört med föregående år. Ökningen berodde till största delen på fusionen med If Finland, särskilt inom affärgrenarna Trygghetsförsäkring vid arbetsskada och Övriga affärgrenar. Vad gäller Försäkring avseende inkomstskydd var tillväxten främst en följd av ett nytt partneravtal inom hälsoförsäkring.

Intäkterna per geografiskt område som presenteras i tabellen ovan är fördelade på de länder där If har filialer och motsvarar i allt väsentligt kundernas geografiska hemvist. Intäktsökningen i Finland är hänförlig till fusionen med If Finland. Rensat för sammanslagningen var den finska premieutvecklingen relativt svag jämfört med de övriga nordiska länderna, vilket till stor del berodde på lägre marknadspremier till följd av förändringar

inom motorförsäkring. Mätt i antal kunder växte dock If på den finska marknaden.

Utöver sammanslagningen påverkades årets försäkringsresultat även positivt av reservupplösningar hänförliga till tidigare års skador samt av ett lägre storskadeutfall jämfört med föregående år.

Sammantaget var 2018 ännu ett bra år för If med fortsatt stabil lönsamhet genom väl fungerande underwriting och ökad kostnadseffektivitet. Under året fortsatte även arbetet med att göra If till det "oknepigaste" försäkringsbolaget, vilket utöver att vara "bäst på risk" också innebär att kunna erbjuda kundorienterade produkter och tjänster via ledande digitala lösningar.

⁵ Siffrorna i avsnittet om försäkringsresultat är i enlighet med redovisningen, och affärgrenarna är i enlighet med Solvens II.

1.3 Investeringsresultat

2018 var ett händelserikt år på finansmarknaderna. Avkastningen, enligt full marknadsvärdering, uppgick till -823 MSEK (2 388 MSEK) motsvarande -0,8% (3,1%). De räntebärande tillgångarna hade en avkastning i nivå med jämförelseindex medan aktierna underpresterade relativt jämförelseindex.

Avkastningen för Ifs räntebärande tillgångar uppgick till 1,1% (2,3%) för 2018. Den lägre avkastningen förklaras framförallt av ökade kreditspreadar samt det fortsatt låga ränteläget i Europa. Löptiden (durationen) för de räntebärande tillgångarna var oförändrad vid årets slut och uppgick till 1,4 år (1,4 år).

Aktiemarknaderna uppvisade en negativ utveckling generellt under 2018, i synnerhet under det fjärde kvartalet, vilket avspeglades i Ifs aktietillgångar. Avkastningen för Ifs aktier uppgick till -10,4% (9,2%).

Alternativa investeringar såsom private equity och fastigheter, utgör en mycket liten del av portföljen men uppvisade positiva avkastningssiffror för året. Kostnader för säkring av investerings-tillgångar samt andra administrativa kostnader redovisas under Övrigt i tabellerna nedan.

TABELL 3 – Investeringsresultat, 31 december 2018

Investeringsresultat	Avkastning 2018									
	Verkligt värde 2018-12-31		Verkligt värde 2017-12-31		Räntor, utdelningar m.m., MSEK	Värde- förändringar i resulaträkningen, MSEK	Summa resultat- räkningen, MSEK	Värde- förändringar i eget kapital, MSEK	Summa total- avkastning, MSEK	
	MSEK	%	MSEK	%						
Räntebärande värdepapper	93 043	89	92 675	86	1 610	341	1 950	-886	1 065	
Aktier	11 616	11	14 450	13	483	742	1 225	-2 527	-1 302	
Valuta (aktiva positioner)	-4	0	6	0	-	91	91	-	91	
Valuta (övrigt)	71	0	150	0	-	-28	-28	-	-28	
Fastighet	44	0	122	0	1	12	13	-	13	
Övrigt	-	-	-	-	-647	-14	-661	-	-661	
Summa	104 770	100	107 401	100	1 447	1 143	2 590	-3 413	-823	

TABELL 4 – Investeringsresultat, 31 december 2017

	Avkastning 2017								
	Verkligt värde 2017-12-31		Verkligt värde 2016-12-31		Räntor, utdelningar m.m.,	Värde-förändringar i resulaträkningen,	Summa resultat-räkningen,	Värde-förändringar i eget kapital,	Summa total-avkastning,
	MSEK	%	MSEK	%	MSEK	MSEK	MSEK	MSEK	MSEK
Investeringsresultat									
Räntebärande värdepapper	92 675	86	65 897	84	1 291	-63	1 228	465	1 692
Aktier	14 450	13	12 354	16	366	538	904	175	1 079
Valuta (aktiva positioner)	6	0	-1	0	-	-23	-23	-	-23
Valuta (övrigt)	150	0	-182	0	-	29	29	-	29
Fastighet	122	0	2	0	2	2	4	-	4
Övrigt	-	-	-	-	-336	-58	-393	-	-393
Summa	107 401	100	78 070	100	1 323	425	1 748	640	2 388

1.4 Resultat från övriga verksamheter

Kostnader som inte ingår i försäkringsresultatet eller investeringsresultatet avser huvudsakligen avskrivning på goodwill. Avskrivningen uppgick till 288 MSEK (277 MSEK).

Information om leasingavtal finns i avsnitt 4.5.1.

1.5 Övrig information

Ricard Wennerklint avgick den 7 februari 2019 som VD och samtidigt avgick Torbjörn Magnusson som styrelsens ordförande.

Samma dag utsågs Måns Edsman till ny VD och Morten Thorsrud valdes till ny styrelseordförande.

Ifs styrelse och VD beslöt i februari 2019 att föreslå en utdelning om 6 200 MSEK till If Holding. Den föreslagna utdelningen är avdragen från den medräkningsbara kapitalbasen per 31 december 2018.

FÖRETAGSSTYRNINGSSYSTEM

2 Företagsstyrningssystem

2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet

Ifs företagsstyrningssystem består av flera delar. Organisationsstrukturen, som omfattar de legala och operativa strukturerna, bildar den yttre ram inom vilken affärsverksamheten bedrivs. Styrelse och VD har fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler samt rutiner som ska följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga. Inom ramverket har processer och kontroller implementerats som syftar till att säkerställa att affärs mål och strategiska mål uppnås, att finansiell och icke-finansiell information är tillförlitlig samt att If efterlever tillämpliga lagar och regler. Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och uppföljningsprocesser samt det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet.

If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att säkerställa effektiv riskhantering och internkontroll samt skapa tydlighet i roller och ansvar. Effektiva kommunikations- och rapporteringsstrukturer ska säkerställa att beslutsfattande av styrelse och VD är grundat på bästa möjliga tillgängliga information och att affärsverksamheten följs upp på ett ändamålsenligt sätt.

2.1.1 Legal och operativ struktur

De övergripande principerna och ansvarsfördelningen fastställs på koncernnivå av Sampo. If organiserar sin verksamhet i enlighet med dessa principer och med beaktande av specifika förutsättningar i respektive land och affärsområde.

Försäkringsverksamheten är organisatoriskt indelad efter kundsegment i affärsområdena Privat, Företag och Industri. Denna operativa struktur omfattar flera juridiska personer inom If-gruppen. Funktioner såsom ekonomi, juridik, personal, kommunikation och IT stödjer affärsverksamheten.

2.1.2 Beslutsfattande organ

2.1.2.1 Bolagsstämman

Bolagsstämman är det högsta beslutande organet i If där aktieägaren utövar sin rätt att delta i bolagets beslutsfattande. Bolagsstämman beslutar, bland annat, om bolagsordningen och utser styrelseledamöter.

2.1.2.2 Styrelsen

Styrelsen är ansvarig för att säkerställa att affärsverksamheten är organiserad på ett ändamålsenligt sätt. Styrelsen är likaså det bolagsorgan som bär det övergripande ansvaret för riskhantering och internkontroll, samt att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringssystem och processer. Styrelsen fastställer Ifs ramverk för styrdokument och godkänner väsentliga och strategiska beslut. Styrdokumentet revideras årligen.

Styrelsen fastställer årligen en skriftlig arbetsordning för sitt arbete. Styrelsen har även antagit en arbetsinstruktion för bolagets VD som specificerar dennes ansvar. Styrelsen för If har inte tillsatt några formella kommittéer inom ramen för styrelsearbetet.

2.1.2.3 VD

VD har det övergripande ansvaret för den dagliga verksamheten i If, vilket omfattar samordning av strategier, processer och rapportering i syfte att uppnå organisationens målsättningar. VD har möjlighet att delegera beslutanderätten i den löpande förvaltningen till andra personer inom If, men bär alltid det yttersta

ansvaret för besluten. VD är beslutande organ för ett flertal instruktioner som ingår i Ifs ramverk för styrdokument.

VD övervakar att den interna kontrollen inom organisationen är ändamålsenlig och effektiv.

2.1.3 Centrala funktioner

2.1.3.1 Riskhanteringsfunktionen

Ifs riskhanteringsfunktion leds av Chief Risk Officer (CRO). Funktionen består av en riskkontrollenhet och en kapitalhantlingsenhet och har i uppgift att stödja implementering och utveckling av riskhanteringssystemet inom If. Riskhanteringsfunktionen rapporterar till styrelse och VD.

2.1.3.2 Compliancefunktionen

Ifs compliancefunktion (funktionen för regelefterlevnad) leds av Chief Compliance Officer (CCO). Funktionen rapporterar till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som följer av Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse.

2.1.3.3 Internrevisionsfunktionen

Ifs internrevisionsfunktion leds av chefen för internrevision. Internrevisionsfunktionen utvärderar effektiviteten i internkontrollsystemen. Internrevisionsfunktionen rapporterar direkt till styrelsen.

2.1.3.4 Aktuariefunktionen

Ifs aktuariefunktion leds av chefaktuarien som ger råd i aktuariefrågor och utför uppgifter i enlighet med fastställd instruktion. Aktuariefunktionen rapporterar till styrelse och VD.

2.1.4 Ifs ersättningssystem

Ifs ersättningspolicy fastställer, tillsammans med Sampokoncernens ersättningsprinciper, principerna för ersättningssystemen inom If. Ersättningspolicyn utgör en del av Ifs riskhanteringssystem.

Ersättningspolicyn baserar sig bland annat på principen att ersättningar inte ska uppmuntra till otillbörligt risktagande och att ersättningen till enskilda anställda inte ska stå i strid med Ifs långsiktiga intressen. Ersättningar till anställda och utvärdering av anställdas prestationer får, i enlighet med försäkringsdistributionsdirektivet (IDD), inte heller stå i strid med kundens intressen. Sampokoncernens långsiktiga finansiella stabilitet och värdeskapande är vägledande för utformningen av ersättningssystemet.

2.1.4.1 Principer för ersättningar

Ifs ersättningsformer är fast ersättning, pension och andra förmåner samt rörlig ersättning. Fast ersättning ska vara rättvist satt och följa marknadspraxis. De rörliga ersättningsprogrammen ska alltid innehålla tröskelvärden och tak för utbetalning. Den sammanlagda rörliga ersättningen får inte överstiga en nivå som hotar Ifs förmåga att upprätthålla en tillräcklig kapitalbas.

Om en anställds ersättning innefattar en rörlig del, ska det finnas en lämplig avvägning mellan fasta och rörliga ersättningsdelar, så att den fasta ersättningen utgör en tillräckligt stor andel.

Vid bedömning av individuell måluppfyllelse beaktas såväl kvantitativa som kvalitativa kriterier. För anställda som omfattas av IDD gäller specifika regler och riktlinjer för uppställande av individuella mål och utvärdering av prestationer.

Ersättningspolicyn omfattar särskilda arrangemang för utvalda

personer⁶. I enlighet med ersättningspolicyn ska en del av den rörliga ersättningen till utvalda personer skjutas upp på en bestämd tid. Efter uppskjutandeperioden ska en retroaktiv riskbedömning utföras och styrelsen beslutar därefter huruvida den uppskjutna ersättningen ska betalas ut/frigöras till fullo, delvis, eller annulleras.

2.1.4.2 Individuella och kollektiva resultatkriterier för rörlig ersättning

I regel ökar den rörliga ersättningen i proportion till ökat ansvar och baseras på en kombination av individens, affärsområdets och/eller affärsenhetens och If-gruppens resultat. Syftet med de rörliga ersättningsprogrammen är att stödja uppfyllandet av Ifs övergripande mål och majoriteten av de anställda deltar därför i någon form av rörliga ersättningsprogram. If erbjuder årliga kortfristiga ersättningsprogram, säljincitament, diskretionära ersättningar samt långfristiga incitamentsprogram. Utfallet av de långfristiga incitamentsprogrammen baserar sig på utvecklingen av Sampos aktiekurs, If-gruppens försäkringsmarginal och Sampokoncernens riskjusterade kapitalavkastning.

2.1.4.3 Tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang gällande styrelseledamöter, VD, vice VD eller personer som ansvarar för de centrala funktionerna⁷

Svenska personer som tillhör kretsen styrelseledamöter, VD, vice VD eller personer som ansvarar för centrala funktioner är berättigade till pension enligt FTP17⁸ eller individuellt avtalad premiebestämd pension. Norska personer som ingår i denna krets omfattas av premiebestämd pension eller en förmånsbestämd pension beroende på födelseår. Finska personer som ingår i denna krets omfattas inte av några tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang⁹.

2.1.5 Väsentliga transaktioner med aktieägare, personer med betydande inflytande på företaget och styrelseledamöter

Följande väsentliga transaktioner har genomförts under rapporteringsperioden:

- If Holding är huvudkontohavare i ett koncernkontosystem som omfattar huvudparten av alla transaktionskonton inom Ifs försäkringsverksamhet. Inom denna struktur har väsentliga transaktioner regelbundet genomförts under årets lopp.
- If och Sampo har ett avtal om kapitalförvaltning enligt vilket alla investeringsbeslut inom ramen för investeringspolicyn har överlåtits till Sampo. Ersättning för denna tjänst baserar sig på en fast provision beräknad utifrån marknadsvärdet av de tillgångar som förvaltats.
- If har betalat utdelning om 7 MdrSEK till If Holding.
- If har, genom sin estniska filial, förvärvat väsentligen alla tillgångar i Support Services AS (Estland), som är ett dotterbolag till Ifs systerbolag If P&C Insurance AS (Estland).

2.1.6 Väsentliga förändringar i företagsstyrningssystemet under rapporteringsperioden

Inga väsentliga förändringar i företagsstyrningssystemet har inträffat under rapporteringsperioden.

2.2 Lämplighetsprövning

2.2.1 Ifs policy för lämplighetsprövning

If har antagit Sampokoncernens riktlinjer för val och bedömning av bolagsledningen och andra nyckelpersoner inom bolaget. Syftet med riktlinjerna är att säkerställa att alla bolag inom Sampokoncernen leds av personer med erforderlig kompetens och integritet. Som ett tillägg till Sampokoncernens riktlinjer har If utfärdat en policy om lämplighetsprövning. Policyn beskriver utförandet av lämplighetsprövningsprocessen samt definierar vilka befattningar som är föremål för en lämplighetsprövning.

2.2.2 Lämplighetskrav

2.2.2.1 Kvalifikationskrav

Bedömningen av huruvida en person som är föremål för en lämplighetsprövning har nödvändiga kvalifikationer utförs genom en granskning av personens yrkesmässiga meriter och formella kvalifikationer, samt kunskaper och relevanta erfarenheter inom försäkringssektorn och andra finansrelaterade sektorer och branscher. De arbetsuppgifter som personen tilldelats beaktas även vid bedömningen.

Gällande personer som tillhör kretsen styrelseledamöter tar kvalifikationsprövningen hänsyn till de respektive arbetsuppgifter som tilldelats enskilda medlemmar för att säkerställa att kvalifikationer, kunskaper och relevanta erfarenheter är tillräckligt diversifierade. Detta för att företaget ska ledas och övervakas på ett professionellt sätt.

2.2.2.2 Krav på gott anseende och integritet

De personer som är föremål för en lämplighetsprövning förväntas ha gott anseende och integritet. Bedömningen innefattar en granskning av personens hederlighet och finansiella ställning. Detta baseras på dokumentation avseende dennes anseende, uppträdande och yrkesutövande, inbegripet straffrättsliga, finansiella och tillsynsrelaterade aspekter som är relevanta för bedömningen.

2.2.3 Lämplighetsprövningsprocessen

Lämplighetsprövningen utförs som huvudregel innan en person utnämns till en befattning som är föremål för en lämplighetsprövning. Lämpligheten av de prövade personerna ska omprövas kontinuerligt för att säkerställa att de löpande uppfyller kvalifikations- och anseendekraven. En förnyad lämplighetsprövning ska även utföras om det inträffar en händelse där en persons kvalifikationer, anseende eller lämplighet kan ifrågasättas.

Resultatet från lämplighetsprövningen tillställs den funktion eller chef som ansvarar för utnämningen av befattningen och är den som beslutar om huruvida personen bedöms vara kvalificerad och lämplig för befattningen. Erforderlig anmälan görs till Finansinspektionen.

⁶ Utvalda personer omfattar personer som leder företaget (medlemmar av förvaltnings-, lednings- och kontrollfunktioner och anställda som innehar andra ledande positioner vilka är centrala för Ifs verksamhet) samt risktagare (anställda vilkas befattning väsentligt kan påverka företagets riskprofil).

⁷ Uppgifterna i detta avsnitt avser endast personer som är anställda i bolaget.

⁸ Försäkringsbranschens tjänstepensionsplan.

⁹ För ytterligare information om pensioner se Ifs årsredovisning - Not 12 och 2018 års publikation av *Redogörelse för ersättningar inom If Skadeförsäkring AB*.

2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning

2.3.1 Beskrivning av Ifs riskhanteringssystem

If har ett effektivt riskhanteringssystem som omfattar strategier, processer och rapporteringsrutiner för att löpande identifiera, mäta/bedöma, hantera, övervaka och rapportera risker för vilka bolaget är, eller kan bli, exponerade för, både på individuell och aggregerad nivå samt hur riskerna kan påverka varandra. Riskhanteringsfunktionen stödjer implementeringen och utvecklingen av riskhanteringssystemet inom If.

Ifs riskhanteringssystem utgör en del av det mer omfattande internkontrollsystemet. Riskhanteringssystemet är knutet till hela If-gruppens riskhanteringssystem och på så sätt säkerställs att risker hanteras både utifrån det legala enhetsperspektivet och utifrån ett grupperspektiv.

Ifs huvudsakliga risker är indelade i de följande kategorierna: tekningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, operativ risk samt övriga risker.

FIGUR 5 – Risker som omfattas av riskhanteringssystemet

Teckningsrisk	Marknadsrisk	Kreditrisk	Operativ risk	Övriga risker
Premierisk Katastrofisk Avsättningsrisk	Ränterisk Aktierisk Valutarisk	Motpartsrisk Spreadrisk	Operativ risk Legal risk	Strategisk risk Ryktesrisk Compliance risk Emerging risk
Likviditetsrisk				
Matchningsrisk				
Koncentrationsrisk				

2.3.2 Målen för riskhanteringssystemet

Målen för riskhanteringssystemet är att skapa värde för Ifs intressenter genom att säkerställa bolagets långsiktiga solvens, minimera risken för oväntade finansiella förluster samt att ge beslutsunderlag till verksamheten genom att löpande beakta påverkan på risk och kapital.

En väl fungerande riskhanteringsprocess av hög kvalitet är en förutsättning för att bedriva affärsverksamheten, för att kunna säkerställa ett stabilt resultat samt för att uppfylla kraven på långsiktig avkastning.

2.3.3 Ifs riskhanteringsstrategi

Ifs riskhanteringsstrategi ingår i styrningsprinciperna för Ifs verksamhet. Ifs policy för riskhantering preciserar den övergripande riskstrategin och riskkaptiten avseende materiella risker. Riskhanteringsstrategin innebär att If ska:

- Säkerställa en sund och väletablerad riskkultur.
- Säkerställa att risker som påverkar resultat- och balansräkning identifieras, bedöms, hanteras, övervakas och rapporteras.
- Säkerställa att de risker som finns i försäkringsverksamheten avspeglas i prissättningen.
- Säkerställa långsiktig avkastning inom fastställda risknivåer.

- Säkerställa att riskbuffertar, i form av kapital och förutsebar lönsamhet, är adekvata i förhållande till aktuella risker i affärsverksamheten och externa risker.
- Begränsa svängningarna i bolagets ekonomiska värde.
- Säkerställa en övergripande effektivitet, säkerhet och kontinuitet i affärsverksamheten.
- Skydda bolagets rykte och säkerställa försäkringstagarnas och övriga intressenters förtroende.

2.3.4 Ramverk för riskaptit

Ifs ramverk för riskaptit fastställer gränserna för den risk bolaget är villig att acceptera för att nå bolagets mål. Ramverket inkluderar en uttalad riskaptit, riskpreferenser, risktoleranser, kapitaltäckning, styrdokument, processer, kontroller och system genom vilka riskkaptiten fastställs, kommuniceras och kontrolleras.

Riskaptit, riskprofil och kapitalsituation analyseras och rapporteras i den kvartalsvisa risk- och solvensbedömningsprocessen, vilken även omfattar analys av kapitaltäckning och regulatoriska kapitalkrav i olika riskscenarier. Processen påverkar på så sätt Ifs kapitalhantering och affärsplanering, inklusive produktutveckling och produktutformning.

2.3.5 Ifs riskhanteringsprocess

Den övergripande riskhanteringsprocessen hos If omfattar fem steg:

FIGUR 6 – Ifs riskhanteringsprocess

Riskidentifiering. Risker identifieras löpande av linjeorganisationen, den så kallade första försvarslinjen. Detta sker genom en rad olika aktiviteter som bland annat innefattar workshops inom respektive affärsområde eller funktion och analys av inträffade incidenter.

Riskbedömning och riskmätning. Det finns två huvudsakliga riskmätningmetoder inom If, kvantitativt och kvalitativt, för intern riskmätning och rapportering. Teckningsrisk och marknadsrisk mäts kvantitativt med hjälp av Ifs interna modell. Därtill genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker inklusive de risker som är svåra att kvantifiera. Den kvalitativa metoden omfattar en bedömning av vilken konsekvens en materialiserad risk får på den finansiella planen, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Riskmätningen kompletteras med olika stresstester och scenarioanalyser i syfte att bedöma känsligheten för identifierade risker. Linjeorganisationen ansvarar för att bedöma och mäta de identifierade riskerna. Riskhanteringsfunktionen i den så kallade andra försvarslinjen, tillhandahåller ramverk och verktyg som stöd till organisationen för att riskmätningen ska ske på ett enhetligt sätt inom If.

Riskhantering. Första försvarslinjen ansvarar för att bedöma hur identifierade risker ska hanteras och att kontrollaktiviteter fungerar ändamålsenligt. För att reducera risken, ska ändamålsenliga kontrollaktiviteter införas.

Övervakning. Första försvarslinjen ansvarar löpande för att väsentliga risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras och rapporteras. Andra försvarslinjen övervakar i sin tur såväl första försvarslinjens riskhanteringsprocess som riskprofilen på en övergripande och aggregerad nivå.

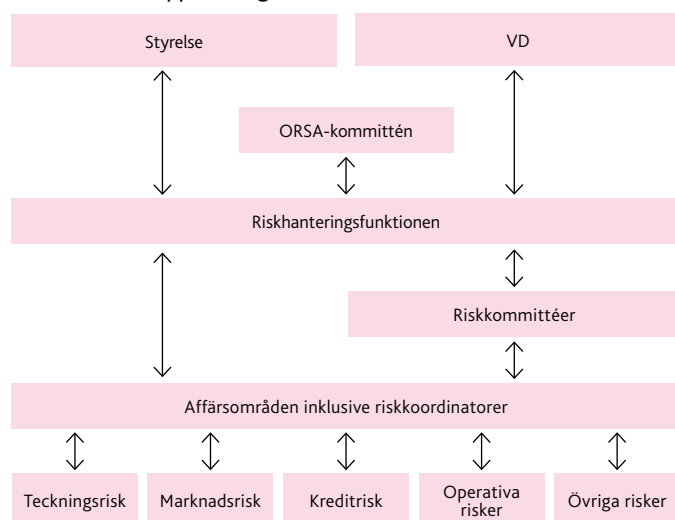
Rapportering. Första försvarslinjen rapporterar till andra försvarslinjen samt till riskkommittéer månadsvis, kvartalsvis eller halvårsvis. Andra försvarslinjen ansvarar i sin tur för riskrapportering till styrelse och VD. Rapporteringen omfattar följande rapporter:

- Sammanställning av den årliga översikten av risk- och solvensbedömningen (ORSA).
- Den kvartalsvisa rapporteringen till ORSA-kommittén.
- Årlig rapport över utförda riskhanteringsaktiviteter samt riskhanteringsplan för nästkommande år.

2.3.6 Rapporteringsstruktur i riskhanteringssystemet

Bilden nedan visar strukturen för rapportering av information relaterat till riskhantering i riskhanteringssystemet. Systemet omfattar processer och aktiviteter som utförs av personer eller enheter och inkluderar kommittéer, experter och linjeorganisationen.

FIGUR 7 – Ifs rapporteringsstruktur

2.3.7 Ansvar inom och implementering av riskhanteringssystemet

2.3.7.1 Ansvar inom riskhanteringssystemet

Övergripande principer för riskhantering och ansvar definieras på Sampo's koncernnivå. If organiserar sin verksamhet utifrån dessa principer.

2.3.7.2 Styrelsen

Styrelsen är det bolagsorgan som har det övergripande ansvaret för riskkontroll och internkontroll samt för att bolaget har lämpligt utformat riskhanteringssystem och processer. Styrelsen godkänner Ifs riskhanteringspolicy och andra riskstyrningsdokument, är mottagare av riskrapporter från andra försvarslinjen och VD samt tar en aktiv del i processen gällande den framtidsblickade egna risk- och solvensbedömningen.

2.3.7.3 VD

VD har ansvaret för att organisera och övervaka den dagliga affärsverksamheten i enlighet med givna instruktioner och riktlinjer från styrelsen. VD är ytterst ansvarig för implementeringen av riskhanteringssystemet genom att säkerställa en lämplig riskhanteringsstruktur och främja en sund riskkultur inom If.

2.3.7.4 Riskkommittéer

Kommittén för egen risk- och solvensbedömning (ORSA-kommittén)

ORSA-kommittén bistår VD vad gäller dennes ansvar att övervaka risker och riskhanteringssystemet inom If. Kommittén granskar effektiviteten i Ifs internkontrollsystem, samt initierar och följer upp insatser och åtgärder inom dessa områden. Kommittén är mottagare av övergripande riskanalyser och rapporter. Därutöver övervakar ORSA-kommittén Ifs solvensposition samt att Ifs kort-siktiga och långsiktiga aggregerade riskprofil är i linje med Ifs riskstrategi och kapitalkrav.

Andra kommittéer inom riskhanteringssystemet

Det finns separata kommittéer för de huvudsakliga riskområdena. Dessa kommittéer ansvarar för att bistå att risker hanteras och kontrolleras i enlighet med styrdokument. Kommittéernas ordförande bär ansvaret för rapporteringen till ORSA-kommittén. Kommittéerna inom If har inga beslutsmandat.

2.3.7.5 Riskhanteringsfunktionen

Riskhanteringsfunktionen ansvarar för koordinering av riskhanteringen på styrelsens och VDs vägnar. Riskhanteringsfunktionens huvudsakliga ansvar omfattar:

- Att bistå styrelsen och VD i säkerställande av ett väl fungerande riskhanteringssystem genom att ställa krav på data och processer liksom att vara samordnande av rapporteringen från linjeorganisationen.
- Att övervaka och stödja Ifs affärsområden och bolagsfunktioner i deras arbete med risker.
- Att säkerställa en holistisk och aggregerad rapportering av Ifs riskexponering, riskposition och riskprofil.
- Att regelbundet bedöma Ifs kapitalbasposition enligt både interna och externa mått.
- Att förvalta och utveckla Ifs interna modell inklusive validering av modellen och prognostisering av risk och kapital under normala och stressade förhållanden.
- Att ge råd till ledningen avseende riskhantering vid strategiska beslut och hur dessa beslut kan påverka risk och kapital.

Riskhanteringsfunktionen leds av CRO. Riskhanteringsfunktionen ingår i andra försvarslinjen och är oberoende i förhållande till affärsverksamheten, vilket innebär att den inte utgör en del av Ifs styrning eller av beslutsprocesserna i den tillståndspiktiga verksamheten.

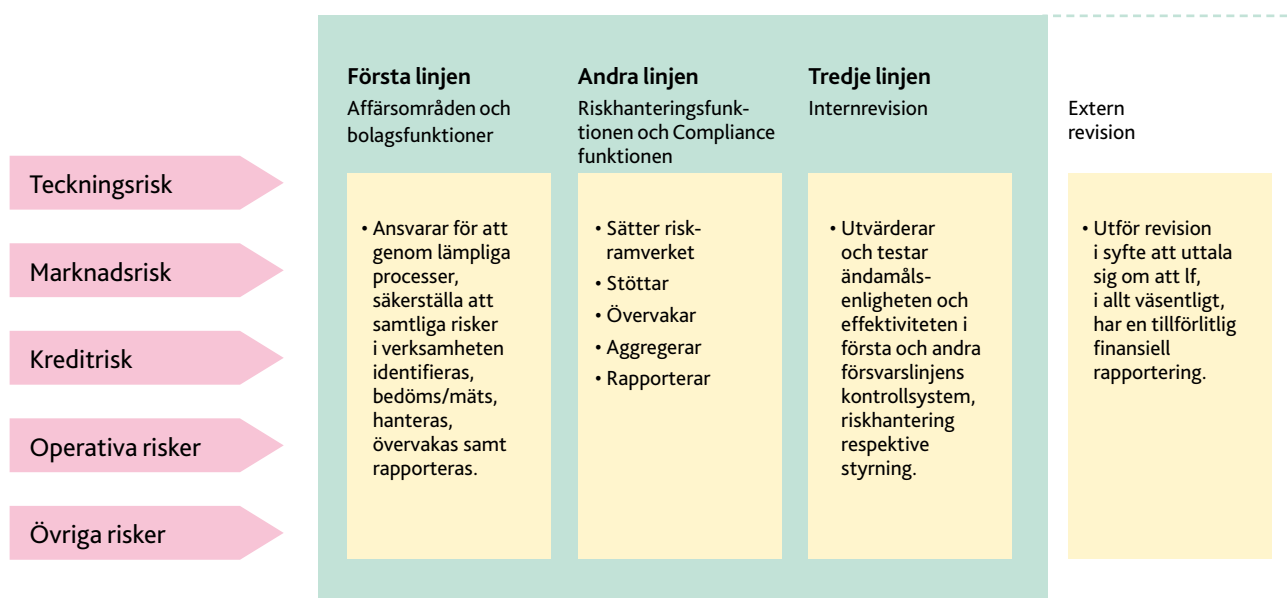
2.3.7.6 Linjeorganisationen

Chefer inom linjeorganisationen har det dagliga ansvaret för att hantera risker inom de mandat och restriktioner som sätts i relevanta styrdokument samt ska säkerställa att de förfogar över de resurser och verktyg som behövs för detta ändamål. Inom linjeorganisationen finns ett nätverk med koordinators vilka representerar cheferna för respektive affärsområde/stabsfunktion avseende de huvudsakliga riskområdena. CCO och chefen för enheten riskkontroll och rapportering, vilken ingår i riskhanteringsfunktionen, utfärdar instruktioner för koordinators vilka koordinators ansvar framgår. Linjeorganisationen är skyldig att informera riskhanteringsfunktionen om väsentliga risker som är relevanta för genomförandet av deras uppdrag.

2.3.7.7 Implementering av riskhanteringssystemet

För en effektiv implementering av riskhanteringssystemet inom If tillämpas en modell med tre försvarslinjer. Modellen garanterar att ansvaret och de olika rollerna i riskhanteringssystemet är tydligt fördelat och definierat, se nedan för uttrycklig beskrivning av varje försvarslinjes ansvar.

FIGUR 8 – De tre försvarslinjerna

Kommitté- och koordinatorsstrukturen säkerställer att det finns effektiva processer och rutiner för riskhantering så att alla väsentliga risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras, övervakas och rapporteras. Likaså säkerställs ett ägandeskap i första försvarslinjen och att riskinformationen förmedlas till andra försvarslinjen samt till de relevanta kommittéerna.

Resultatet av att risker identifieras och mäts i riskhanteringssystemet, framförallt genom den interna modellen, används vid väsentliga affärsbeslut för exempelvis investeringar, återförsäkringsprogram och i försäkringsrörelsen.

2.3.8 Ifs egen risk- och solvensbedömningsprocess

Ifs risker mäts, sammanställs, bedöms och rapporteras regelbundet i syfte att utföra en övergripande utvärdering av risk- och kapitalpositionen. Marknadsriskerna följs upp och rapporteras månadsvis samtidigt som andra risker följs upp och rapporteras kvartalsvis eller halvårsvis. Resultatet och uppföljningen av dessa aktiviteter dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport sammanställs till Ifs ORSA-kommitté och en sammanfattning av rapporten skickas till Ifs styrelse.

ORSA består av en kvantitativ och kvalitativ bedömning av Ifs väsentliga risker och resulterar i en bedömning av bolagets övergripande solvenssituation. Ifs fullständiga ORSA genomförs minst en gång per år i syfte att säkerställa att Ifs kapitalbas är och förblir tillräckligt stor för att täcka de risker som följer av den föreslagna affärsplanen. Den årliga ORSA-processen utförs parallellt med, och stödjer, den affärsplan som presenteras för styrelsen och baseras på information per det tredje kvartalet.

Solvenspositionen bedöms dels i förhållande till Ifs egen bedömning av risk, kvantifierad genom Ifs interna modell, dels i förhållande till det regulatoriska kapitalkravet. Ifs kapitalplaneringsmodell är ett hjälpverktyg som används i ORSA-processen och prognosticerar kapitalbasen och kapitalkraven över den treåriga planeringshorisonten. Bedömningen innehåller även ett antal scenarioanalyser, stresstester, känslighetsanalyser och omvända stresstester. Stresstesterna täcker de huvudsakliga risktyperna och samtidigt negativa effekter från olika risktyper. Scenarierna har utvecklats i samarbete med riskägare och företagsledningen.

Utöver att mäta Ifs huvudsakliga risker kvantitativt, utförs en kvalitativ bedömning av Ifs viktigaste risker över planeringshorisonten. Riskerna bedöms utifrån konsekvens och sannolikhet, det vill säga vilken konsekvens en materialiserad risk får på Ifs strategiska och finansiella plan, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Bedömningen utförs i enlighet med en given graderingsskala. Den sammanfattande bedömningen utförs av riskhanteringsfunktionen, baserad på riskägarnas¹⁰ bedömning.

Resultatet av den årliga risk- och solvensbedömningen dokumenteras i ORSA-rapporten. Rapporten för perioden 2019-2021 godkändes av styrelsen i december 2018. Genom godkännandet av rapporten accepterade styrelsen den som grund för sitt beslut om den finansiella planen. Rapporten skickades därefter till Finansinspektionen.

¹⁰ Affärsområdena och bolagsfunktionerna, det vill säga första försvarslinjen, har ansvar och skyldighet att bedöma, kontrollera och reducera risker.

2.3.9 Styrning av Ifs interna modell

If tillämpar en intern modell för olika risk- och kapitalrelaterade ändamål. Detta avsnitt behandlar styrningen av Ifs interna modell för teckningsrisker. Den huvudsakliga användningen av teckningsriskmodellen utgörs av:

- Beräkning av ekonomiskt kapital.
- Kapitalallokering för affärgrenar och beräkning av riskbaserade mål.
- Beräkning av teckningsrisk som del av solvenskapitalkravet.
- Utvärdering av återförsäkringsprogram.
- Risk- och solvensbedömning för planeringsperioden (ORSA).

I november 2016 erhöles ett godkännande från Finansinspektionen för tillämpning av den interna modellen för beräkning av de huvudsakliga teckningsriskerna, medan standardformeln definierad i Solvens II (med övergångsregler för aktiekursrisk) tillämpas på andra risker. I samband med fusionen med If Finland i början av oktober 2017 inlämnades en ansökan till Finansinspektionen. Ansökan avsåg att utvidga den interna modellens omfattning till att också täcka teckningsrisk för den finska verksamheten. Ansökan godkändes i februari 2018.

Det interna kontroll- och styrningssystemet för den interna modellen bedöms vara tillfredsställande med beaktande av modellens struktur och omfattning. Det finns tydliga beslutsprocesser i fråga om alla delar av den interna modellen.

Modellen valideras av personal som är oberoende av modelleringsgruppen. Syftet med att validera den interna modellen är att ge såväl CRO som styrelse en försäkran om att den interna modellen lämpar sig för sitt ändamål, på ett rättvisande sätt avspeglar Ifs riskprofil, samt att de regulatoriska kraven avseende validering av en intern modell uppfylls.

Det har inte förekommit några förändringar i styrningen av den interna modellen under rapporteringsperioden.

2.3.9.1 Roller, ansvar och kommittéer

Nedan följer en beskrivning av styrningen av den interna modellen, dess roller och ansvarsuppgifter.

Bolagets styrelse

Ifs styrelse har det yttersta ansvaret för den interna modellen, vilket inkluderar uppfyllelse av kraven i Solvens II och att ett effektivt styrsystem finns på plats. Styrelsen ska fatta de väsentliga besluten om den interna modellen.

CRO

I riskhanteringspolicyn beskrivs att två av de huvudsakliga ansvarsuppgifterna för CRO med avseende på den interna modellen i riskhanteringsfunktionen är att:

- Utforma och utveckla den interna modellen och ge återkoppling om modellens lämplighet.
- Organisera en oberoende validering av den interna modellen.

Som chef för riskhanteringsfunktionen ansvarar CRO för att verkställa dessa ansvarsområden. Ansvaret för att utforma och utveckla den interna modellen har delegerats till Capital Management-enheten och ansvaret för att organisera en oberoende validering av den interna modellen har delegerats till enheten för riskkontroll.

I egenskap av ordförande för kommittén för den interna modellen beslutar CRO om mindre ändringar i den interna modellen i enlighet med modellförändringspolicyn. En absolut gräns för denna delegering är fall där en kombination av mindre ändringar kan betraktas som en större ändring, som då styrelse och Finansinspektionen måste godkänna.

Capital Management

Capital Management-enheten ansvarar för:

- Att utveckla den interna modellen och att material för användning av modellen, inklusive rapportering till kommittéer, är tydligt dokumenterat och presenterat.
- Att dokumentationen för den interna modellen hålls uppdaterad.
- Att upprätthålla och uppdatera kvantitativa valideringsredskap och att bidra till varje kvalitativ och kvantitativ analys enligt specifikationen i den årliga valideringsplanen.
- Att definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för den interna modellen i enlighet med redovisnings- och riskdatainstruktionen samt att bedöma data och vid behov vidta lämpliga åtgärder vad avser datakvalitet.

Chefen för Capital Management har mandat att besluta om uppdateringar i enlighet med modellförändringspolicyn. Mandatet gäller förutsatt att dokumentationen för den interna modellen uppdateras tillsammans med dokumentet om ändringar av modellen och att dessa uppdateringar redovisas vid därpå följande sammanträde för kommittén för den interna modellen. Chefen för Capital Management ska säkerställa att den interna modellen uppdateras minst en gång per kvartal och att uppdateringarna är kvalitetssäkrade.

Riskkontroll

Riskkontrollenheten ansvarar för den interna modellens validering, sammanställande av valideringsplan och valideringsrapporten som tillställs CRO, styrelse och VD. Rapporten omfattar resultat av genomförd validering och de iakttagelser som gjorts.

Internrevision

Valideringsrapporten ska även lämnas till internrevisionsfunktionen. Funktionen gör en sammanställning över olika aspekter i den interna modellen, såsom kontroller av datakvalitet, styrning och kontrollstrukturer.

Kommittén för den interna modellen

Kommittén för den interna modellen ska vara ett rådgivande och beredande organ för Ifs styrelse och VD i enlighet med gällande instruktion. Kommittén har ingen kollektiv beslutanderätt. CRO är ordförande för kommittén. Andra permanenta medlemmar är CFO, chefen för Capital Management och minst en representant för affärsområdena.

Andra funktioner med anknytning till den interna modellen

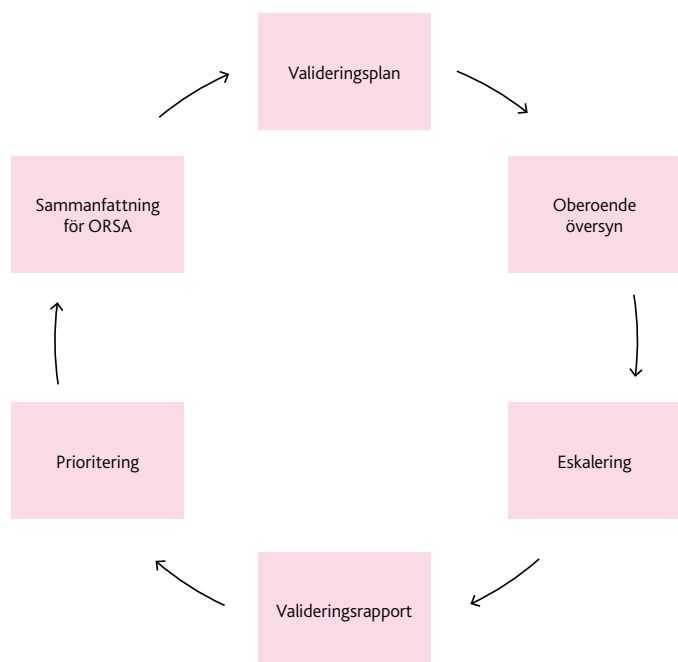
Ansvar för data relaterat till den interna modellen regleras i en särskild instruktion. I denna instruktion framgår att cheftaktuarien ska definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för försäkringstekniska avsättningar, göra bedömning av datakvaliteten samt vid behov vidta lämpliga åtgärder. Därtill har en separat funktion ansvar för att periodvis bedöma hur fullständiga och korrekta relevant data är, föra en komplett förteckning över eventuella brister i data samt tillhandahålla en åtgärdsplan för förbättring av datakvaliteten över tid.

Den interna modellen och dess utfall diskuteras i ORSA-, aktuarie-, återförsäkrings- och underwriting-kommittén.

2.3.9.2 Beskrivning av valideringsprocessen

Den interna modellens validering är en årlig process som genomförs i enlighet med en valideringsplan, visualiserat i Figur 9. Valideringen initieras också vid en större ändring i den interna modellen. En större ändring i den interna modellen kan krävas när interna eller externa händelser förändrar Ifs riskprofil.

FIGUR 9 – Årlig valideringsprocess

I processen valideras risker hänförliga till den interna modellen, metoderna för sammanställning av risker samt metoderna för integrering av den interna modellen med standardformeln.

Valideringen omfattar även styrningsmodellen och genomförs oberoende av modellens upprätthållande och utveckling.

Iakttagelser i samband med valideringen eskaleras i syfte att säkerställa att användarna av modellens utfall har en uppfattning om brister som kan göra modellen mindre tillförlitlig. En eskalering av iakttagelser kan inträffa när som helst under valideringsprocessen.

Efter att resultaten från valideringen rapporterats, görs en prioritering av rekommendationerna för valideringen av CRO. I samband med att den årliga planen fastställs beaktas även tidigare års iakttagelser.

2.4 Internkontroll

2.4.1 Ifs internkontrollsystem

Systemet för internkontroll är gemensamt för hela If-gruppen och är en integrerad del av bolagets organisationsstruktur och beslutsprocesser. Internkontrollsystemet syftar till att säkerställa att verksamheten är ändamålsenlig och effektiv, att den finansiella och icke-finansiella rapporteringen är tillförlitlig samt efterlevnad av tillämpliga lagar och regler. Internkontroll avseende den finansiella rapporteringen säkerställer att styrelsen och ledningen har tillgänglig, relevant och tillförlitlig finansiell information till stöd för sitt beslutsfattande samt att externa intressenter kan förlita sig på Ifs finansiella information. Ifs internkontrollsystem syftar även till att säkerställa ändamålsenlighet och effektivitet i den dagliga verksamheten genom att ta Ifs strategiska mål i beaktande. Ett effektivt internkontrollsystem ger Ifs styrelse och VD en rimlig försäkran om att bolaget uppnår sina mål.

Internkontrollsystemet använder modellen med tre försvarslinjer för att tydliggöra vem som ansvarar för vad rörande riskhantering och internkontroll. Inom de tre försvarslinjerna

har rapporteringskanaler etablerats för att säkerställa att styrelsen och VD kan fullgöra sitt ansvar att övervaka internkontrollsystemets effektivitet.

Ifs internkontrollpolicy fastställer ramverket för ett effektivt internkontrollsystem inom If. Syftet med policyn är att beskriva hur internkontroll struktureras på lämpligt sätt med hänsyn till verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. Ifs internkontrollramverk baseras på COSO¹¹-ramverket. Ramverket tillhandahåller de tre målkategorierna: affärsverksamhet, rapportering samt efterlevnad av lagar och regler. Ramverket innefattar dessutom fem komponenter som behöver vara på plats och fungera: kontrollmiljö, riskbedömning, kontrollaktiviteter, information och kommunikation samt uppföljning.

Kontrollmiljön omfattar faktorer såsom den organisatoriska strukturen, befogenheter och ansvar, integritet, styrdokument, etiska värden samt kompetensen hos Ifs anställda.

Riskbedömningen omfattar identifiering och värdering av väsentliga risker för bristande målluppfyllelse.

Kontrollaktiviteter omfattar styrdokument, godkännandeförfaranden, rutiner och kontroller för att hantera de risker som identifierats. Implementerade kontrollaktiviteter omfattar bland annat attestregler och andra rutiner för befogenheter i enlighet med befintliga roller såsom dualitetsprincipen och beslut av ledarens ledare.

Information och kommunikation stödjer de övriga komponenterna genom att exempelvis förmedla ansvar och befogenheter till medarbetare och genom att tillhandahålla information på ett ändamålsenligt och effektivt sätt.

Uppföljning av den befintliga interna kontrollen sker genom övervakning av de tre försvarslinjerna. Övervakningen genomförs med hjälp av både löpande och separata uppföljningar. Oberoende övervakningsaktiviteter utförs av andra och tredje försvarslinjerna.

2.4.2 Compliancefunktionen

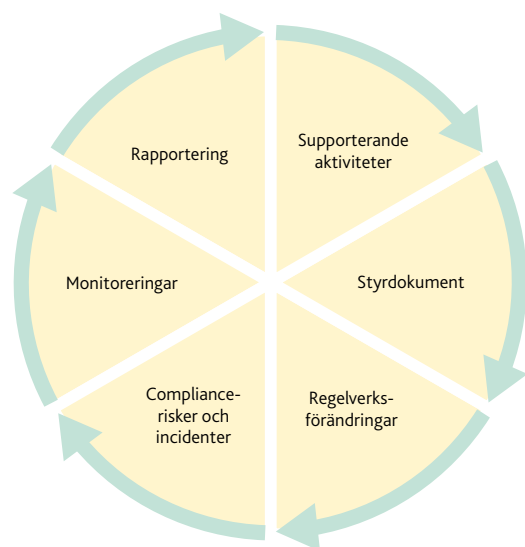
2.4.2.1 Ansvarsområden

Compliancefunktionen ansvarar för att rapportera till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som följer av Ifs tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet. Compliancefunktionen ska även utvärdera de åtgärder som vidtagits för att förebygga bristande regelefterlevnad. Vidare ska compliancefunktionen bedöma eventuella konsekvenser av regelförändringar som påverkar Ifs verksamhet, samt identifiera och bedöma risker för bristande regelefterlevnad. Compliancefunktionen ska fokusera på de regler som följer av Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse. Funktionen ska även ge råd och stöd inom andra rättsområden på begäran av styrelsen eller VD.

Compliancefunktionens arbetsuppgifter är uppdelade i sex ansvarsområden, se Figur 10. En riskbaserad complianceplan tas årligen fram och antas av styrelsen.

¹¹ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission.

FIGUR 10 – Återkommande uppgifter för compliancefunktionen

2.4.2.2 Organisation

Compliancefunktionen är operationellt oberoende i förhållande till verksamheten och utgör en del av den andra försvarslinjen. CCO tillsätts av VD och har det övergripande ansvaret för funktionen och dess ansvarsområden. Styrelsen utfärdar en instruktion för CCO, som närmare beskriver dennes arbetsuppgifter. CCO utser i sin tur Compliance Officers för att utföra aktiviteter inom funktionen.

2.5 Internrevisionsfunktionen

2.5.1 Internrevision

Internrevision är en funktion som är oberoende av affärsverksamheten och som utvärderar tillräckligheten och effektiviteten i befintliga internkontrollsystem och kvaliteten med vilken uppgifterna utförs. Funktionen är underställd styrelsen och leds av Chief Audit Executive (CAE), som utses av styrelsen för Sampo.

2.5.1.1 Internrevisionspolicy

Arbetet inom internrevisionsfunktionen utförs i enlighet med internrevisionspolicyen som antagits av styrelsen. Enligt denna policy ska internrevisionen följa The Institute of Internal Auditor's ramverk för internrevision, International Professional Practices Framework.

2.5.1.2 Plan för internrevisionen

Internrevisionsfunktionen tar årligen fram en treårig aktivitetsplan som godkänns av styrelsen och Sampos revisionsutskott. Internrevisionsfunktionen tillämpar ett riskbaserat tillvägagångssätt och aktiviteterna täcker väsentliga delar av verksamheten och dess styrningssystem. De externa revisorerna informeras om internrevisionsfunktionens aktivitetsplan.

2.5.1.3 Rapportering

Internrevisionsfunktionen rapporterar slutsatser från genomförda revisioner till styrelse och VD. Innan några revisionsrapporter distribueras diskuteras rapporterna i fråga om revisionsutfall, observationer och rekommendationer med ansvariga chefer. De skriftliga slutrapporterna ska alltid godkännas av CAE innan de distribueras.

Internrevisionsfunktionen genomför uppföljningar för att säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att hantera de

observationer och rekommendationer som identifierades i den ursprungliga revisionsrapporten.

CAE lämnar statusrapporter till styrelsen och till revisionsutskottet minst två gånger per år. Dessa rapporter innehåller observationer avseende eventuella allvarigare brister i den interna styrningen och kontrollen som har upptäckts under revisionerna, inklusive alla tidigare rapporterade observationer som inte har åtgärdats eller korrigerats i enlighet med avtalade åtgärdsplaner.

2.5.1.4 Internrevisorers objektivitet och oberoende

Inför en revision genomförs en bedömning av revisorns objektivitet med hänsyn till den enhet som ska revideras. Interna revisorer väljs utifrån kunskap, färdigheter och integritet, vilket är avgörande för ett fullgott internrevisionsarbete.

2.6 Aktuarielfunktionen

2.6.1 Implementering av aktuarielfunktionen

Chefaktuarien är ansvarig för aktuarielfunktionen inom If och rapporterar till styrelse och VD samt är rådgivare i aktuariella frågor. Chefaktuarien är ordförande i aktuariekommittén som är forum för aktuarielfunktionen och ett förberedande och rådgivande organ för chefaktuarien. Chefaktuarien är medlem och deltar i arbetet i underwriting- och återförsäkringskommittén, i den senare med fokus på förnyelser av återförsäkringsskydd.

2.6.1.1 Ansvar och uppgifter

Aktuarielfunktionen utgör en del av företagsstyrningssystemet och riskhanteringssystemet.

Aktuarielfunktionens uppgifter beskrivs i instruktionen för aktuarielfunktionen. Funktionens huvudsakliga uppgifter kan indelas i följande områden:

- Koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar och säkerställa dess tillförlitlighet och tillräcklighet.
- Utlåtande om bolagets underwritingpolicy.
- Utlåtande om huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.
- Utlåtande om bolagets solvensposition.
- Bidra till riskhanteringssystemet, till exempel till ORSA-rapporteringen.

Att koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är centralt i aktuarielfunktionens arbete. Beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt IFRS utförs av aktuarier inom respektive affärsområde. Premie- och skadeavsättningar enligt Solvens II-regelverket baseras på parametrar från aktuarier inom respektive affärsområde och aktuarielfunktionen. Aktuarielfunktionen kontrollerar beräkningarna och bedömer osäkerheten i de tekniska reserverna utifrån naturlig variation i reservkvot inom land, försäkringsklass och affärsområde. Datakvaliteten bedöms regelbundet genom att information i bokföringen stäms av mot informationen i de aktuariella systemen. Avstämningsrutinen sker månatligen och är formaliserad. Ifs externa revisorer erhåller detaljerade dokument med jämförelser av alla skillnader som redovisats.

If har styrdokument som reglerar beräkningen av försäkringstekniska avsättningar. Aktuarielfunktionen ansvarar för att dessa styrdokument efterlevs och säkerställer att lokala regler och bestämmelser kommer till uttryck i riktlinjer och rutiner.

2.6.1.2 Rapportering

Aktuarielfunktionen rapporterar minst årligen till styrelsen och VD om väsentliga arbetsuppgifter som utförts jämte resultat. Funktionen föreslår även hur eventuella brister ska åtgärdas.

Rapporten omfattar metoder som använts, beräkning, tillförlitlighet och tillräcklighet av försäkringstekniska avsättningar samt en bedömning av underwritingpolicyn och huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.

Aktuariefunktionen ska efter varje kvartalsbokslut säkerställa att styrelsen och VD får en rapport i form av ett utlåtande över huruvida de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och lämpliga.

Aktuariefunktionen ansvarar för koordinering av kvartalsvis rapportering om premie- och avsättningsrisk till ORSA-kommittén.

2.7 Outsourcing

2.7.1 Ifs outsourcingpolicy

Ifs outsourcingpolicy sätter ramarna för Ifs outsourcing. Policyn beskriver vad som ska anses utgöra outsourcing och definierar kriterierna för när en funktion eller en verksamhet ska anses vara av väsentlig betydelse för If.

Outsourcingprocessen ska säkerställa en effektiv kontroll av outsourcing av kritiska eller väsentliga funktioner eller verksamheter samt hantera risker hänförliga till sådan outsourcing. Processen består bland annat av en riskanalys, en motpartsutvärdering, utarbetande av avtal, beslutsfattande, uppföljning, rapportering och information.

Styrelsen har tillsatt en outsourcingkommitté för att övervaka att Ifs outsourcing sker i enlighet med outsourcingpolicyn. Varje nytt eller substantiellt ändrat outsourcingavtal avseende kritiska eller väsentliga funktioner eller verksamheter ska rapporteras till, och bedömas av, outsourcingkommittén samt godkännas av styrelsen innan avtalet anmäls till Finansinspektionen.

2.7.2 Outsourcing av operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse

I syfte att effektivisera försäkringsverksamheten lägger If ut operativ verksamhet av väsentlig betydelse till ett flertal externa samt interna leverantörer enligt nedan.

Kapitalförvaltning har delvis outsourcats till Sampo. Till följd av Ifs operativa struktur med affärsområdena Privat, Företag och Industri, som verkar genom flera legala enheter och filialer, har ytterligare outsourcingavtal inom koncernen upprättats. Till exempel har upphandling av IT-tjänster outsourcats till systembolaget If IT Services A/S i Danmark, som i sin tur har ingått avtal med IT-leverantörer.

Det har även ingåtts flera skaderegleringsavtal med leverantörer. Dessa avtal har bland annat ingåtts i syfte för att kunna tillhandahålla skadereglering där If inte har någon fysisk representation. Vissa skaderegleringsavtal har även ingåtts inom ramen för en mer omfattande partnersamverkan. Dessa avtal omfattar även försäljnings- och franchisearrangemang. Samarbetspartnerna är till största delen etablerade i de nordiska länderna.

2.8 Övrig information

2.8.1 Företagsstyrningssystemets tillräcklighet

Ifs företagsstyrningssystem bedöms som väl fungerande med hänsyn tagen till karaktären, omfattningen och komplexiteten av de risker som ingår i Ifs affärsverksamhet.

2.8.2 Övrig väsentlig information

Det finns ingen annan väsentlig information om företagsstyrningssystemet.

3 Riskprofil

Ifs övergripande riskstrategi fokuserar på effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering. Tillgängligt kapital ska överstiga både ekonomiskt kapital och lagstadgat solvenskapitalkrav. Därtill har If som mål att bibehålla kreditbetyget A från ratinginstituten Standard & Poor's och Moody's. Detta innebär att riskexponeringen för If kvantifieras med olika mått¹² för olika ändamål.

I detta avsnitt beskrivs Ifs riskprofil och interna riskmätning. Inledningsvis presenteras principerna för riskmätning och riskprofilen på övergripande nivå, därefter följer en mer detaljerad beskrivning och analys av respektive riskkategori. De riskkategorier som beskrivs i detta avsnitt är teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, likviditetsrisk, operativ risk samt övriga risker. I de känslighetsanalyser som utförts visas effekterna både på ekonomiskt kapital och på lagstadgat kapitalkrav.

3.1 Ifs riskmätning

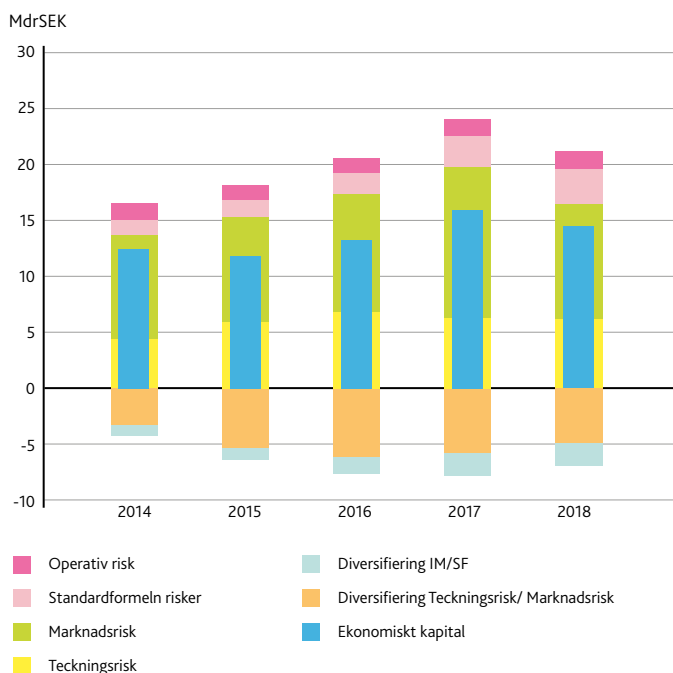
För intern kvantitativ riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det ekonomiska kapitalet tas fram med hjälp av Ifs interna modell där teckningsrisk och marknadsrisk inklusive diversifierande aggregering beräknas med den interna modellen, medan operativ risk och mindre materiella risker är kvantifierade i enlighet med standardformeln.

Utöver den kvantitativa riskmätningen genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är: likviditetsrisk, legal risk, strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk, emerging risk samt inte kvantifierade koncentrationsrisker.

3.2 Ifs riskprofil

Figuren nedan visar ekonomiskt kapital per den 31 december 2014 till den 31 december 2018.

Figur 11 – Förändring av ekonomiskt kapital över tid (före skatt)

De två största riskkategorierna för If är tecknings- och marknadsrisk. Fördelningen av ekonomiskt kapital på olika riskkategorier har varit relativt stabil under de senaste fem åren bortsett från 2015 och 2017 då större modellförändringar genomfördes. Inflationsrisk omklassificerades från marknadsrisk till teckningsrisk 2015 och under 2017 genomfördes fusionen med If Finland. Fusionen medförde en ökning av ekonomiskt kapital och även att proportionen av marknadsrisk i relation till teckningsrisk ökade. Det ekonomiska kapitalet minskade med 2 MdrSEK under 2018 vilket främst förklaras av minskad marknadsrisk till följd av lägre exponering mot aktier och lägre volatilitet i kreditspreadar.

3.3 Teckningsrisk

Teckningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av osäkerhet i prissättning och avsättningsantaganden. Premierisk, katastrofrisk, avsättningsrisk och inflationsrisk inkluderas under teckningsrisk.

3.3.1 Riskexponering

Vid kvantifiering av teckningsrisk baserat på den interna modellen används aktuariella och statistiska metoder för att återspegla Ifs försäkringsverksamhet, kompletterade med extern modellering för naturkatastrofrisk och inflationsrisk. Annullationsrisk och omprövningsrisk kvantifieras i enlighet med standardformeln.

Det ekonomiska kapitalet för teckningsrisk, vilket återspeglar exponeringen för teckningsrisk på ett års sikt, minskade med 0,2 MdrSEK till 6,3 MdrSEK under 2018. Inflationsrisk och avsättningsrisk har störst effekt på det ekonomiska kapitalet. Minskningen i teckningsrisk beror framför allt på en lägre inflationsrisk, vars effekt delvis motverkas av ökad avsättningsrisk till följd av ökad reservvolym.

3.3.1.1 Premierisk och katastrofrisk

Premierisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av variationer i såväl tidpunkt, frekvens som storlek avseende försäkringsskador som inte har inträffat vid balansdagen. Katastrofrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena relaterade till extrema eller exceptionella händelser.

De riskfaktorer som har bedömts ha störst påverkan på premierisken är skadevolatilitet, riskbedömning vid prissättning samt skadeinflation. Premierisken var stabil under 2018.

3.3.1.2 Avsättningsrisk och inflationsrisk

Avsättningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av variationer i såväl tidpunkt som belopp avseende skadeutbetalningar för skador som har inträffat på eller före balansdagen.

Chefaktuarien ansvarar för att löpande identifiera och hantera de riskfaktorer som driver avsättningsrisken. Riskfaktorerna värderas och rapporteras halvårsvis utifrån sannolikhet och påverkan. De riskfaktorer som har störst påverkan på avsättningsrisken är emerging risk, inflation i skadeersättningar, förändringar i indexering för skadelivräntor och ökning av pensionsålder.

De försäkringstekniska avsättningarna i If domineras av affärer

¹² Interna ekonomiska mått (ekonomiskt kapital), mått baserade på myndighetskrav, dvs. den partiella interna modellens solvenskapitalkrav och mått framtagna av ratinginstitut. Måtten framtagna av ratinginstitut berörs inte närmare i dokumentet.

med lång duration vilket medför en väsentlig exponering mot inflation. Framtida skadeinflation värderas separat för premie- och avsättningsrisk. Den kvalitativa bedömningen är att inflationen på lång sikt är stabil, även om det kvantitativa måttet för inflation har minskat på grund av lägre volatilitet.

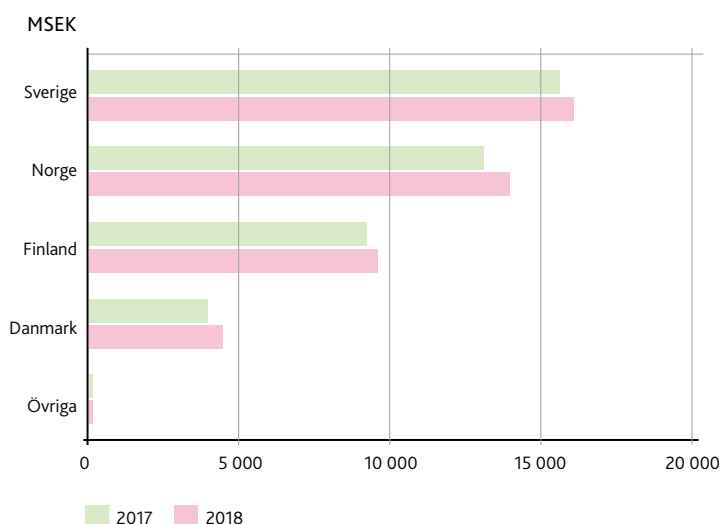
Avsättningarna för trafikförsäkring och arbetsskadeförsäkring inkluderar skadelivräntor vilka är känsliga för förändringar i dödlighetsantaganden, inflation i skadeersättningar och diskonteringsränta. Den svenska trafikförsäkringsportföljen representerar den främsta avsättningsrisken och utgör 23% av skadereserven beräknad enligt Solvens II-regelverket och ungefär 5% av ekonomiskt kapital för odiversifierad avsättningsrisk. Inflationsrisken är begränsad i Finland på grund av det nationella fördelningsystemet där indexeringen är inkluderad i försäkringspremien. Effekten av en räntesänkning dämpas dock för avsättningar med lång duration på grund av konvergens mot den långsiktiga jämviktsräntan. Avsättningsrisk inkluderar omprövningsrisk till följd av förändringar i nivå, trend eller volatilitet beträffande omprövningar av skadelivräntor på grund av ändrade rättsliga förhållanden eller ändrad hälsostatus hos de försäkrade.

Ytterligare information om försäkringstekniska avsättningar finns i de kvantitativa rapporteringsmallarna (QRT) för Solvens II S.12.01.02, S.17.01.02 och S.19.01.21.

3.3.2 Riskkoncentration

Försäkringsportföljen är väl diversifierad, på grund av ett stort antal kunder samt att försäkringar tecknas i olika geografiska områden och inom flera försäkringsgrenar. Den geografiska spridningen av bruttopremieinkomsten under året framgår av figuren nedan.

FIGUR 12 - Bruttopremieinkomst per land

Trots den diversifierade portföljen kan riskkoncentrationer, och därmed stora skador, inträffa genom exempelvis exponeringar mot naturkatastrofer såsom stormar och översvämningar. Ackumulering av risker inom affärsområde Industri övervakas genom detaljerad latitud- och longitudregistrering. Mer information om Ifs premiefördelning mellan försäkringsgrenar finns i QRT S.05.01.02.

3.3.3 Riskreducerande tekniker

De viktigaste metoderna för att begränsa premierisk är återförsäkring, diversifiering, noggranna analyser och överväganden vid teckning samt regelbundna uppföljningar kopplade till den strategiska och finansiella planeringsprocessen. Underwritingpolicyn anger principer, begränsningar och fördelning av de roller och det ansvar som gäller i underwritingprocessen. Policyn kompletteras med riktlinjer som mer i detalj beskriver hur försäkringar ska tecknas inom respektive affärsområde.

Avsättningsrisk hanteras genom aktuariella antaganden baserat på historiska skadeutfall och exponeringar som är tillgängliga på balansdagen. Faktorer som beaktas är till exempel trender i skadeutvecklingen, nivån på oreglerade skador, förändringar i rättsutveckling och ekonomiska förhållanden. Vid reservsättning används etablerade aktuariella metoder i kombination med prognoser över antalet skador och genomsnittliga skadekostnader.

Avsättningarna för skadelivräntor beräknas som diskonterade värden baserade på belopp och betalningsperiodicitet i varje enskilt fall, med beaktande av förväntad kapitalavkastning, kostnader, indexering, dödlighet samt andra möjliga justeringar.

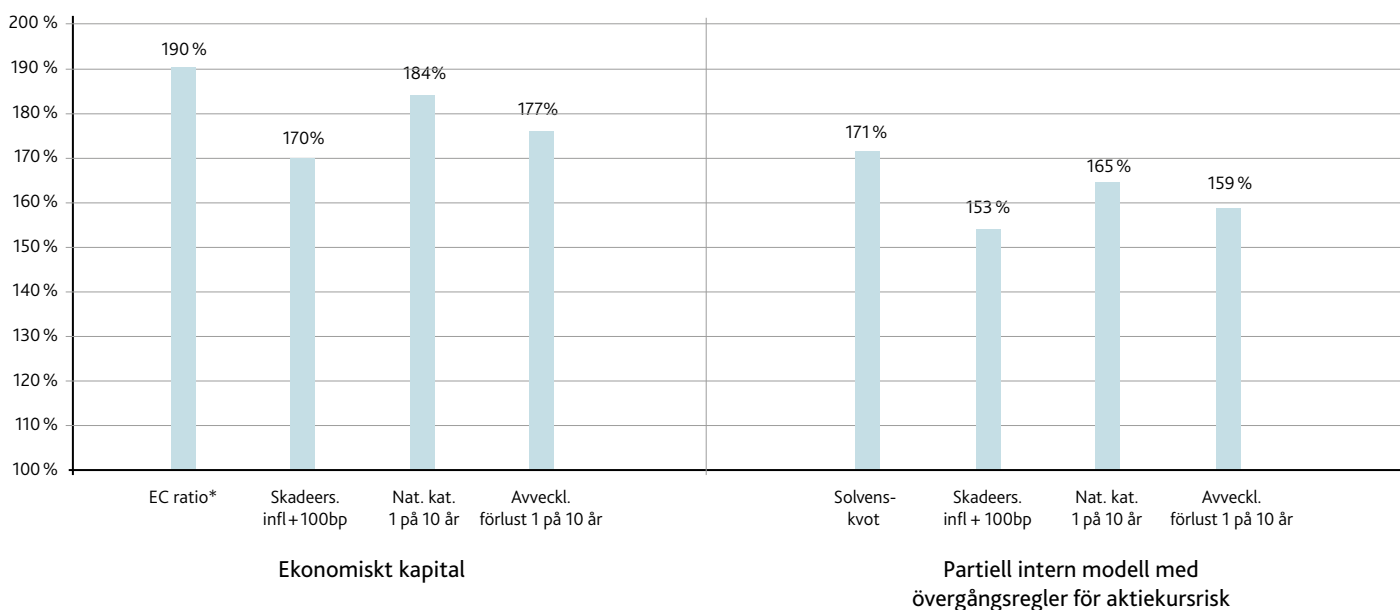
Den ekonomiska påverkan av naturkatastrofer och enskilda storskador begränsas genom en kombination av återförsäkring och diversifiering. Behovet av återförsäkring och det optimala alternativet utvärderas genom jämförelse av förväntad kostnad för återförsäkringsprogrammet, nyttan samt påverkan på fluktuationer i resultaträkning och minskat kapitalbehov. Det viktigaste verktyget vid denna utvärdering är Ifs interna modell.

3.3.4 Riskkänslighet

Stresstester har utförts i syfte att bedöma Ifs känslighet för de mest väsentliga riskfaktorerna. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning, på såväl internt ekonomiskt kapital som på det lagstadgade solvenskapitalkravet per den 31 december 2018. Solvenskvoten för ekonomisk kapital är baserad på Ifs interna modell för såväl försäkrings- som för marknadsrisk. Solvenskvoten för det lagstadgade solvenskapitalkravet beräknas enligt den partiella interna modellen där teckningsrisk baseras på Ifs interna modell. Övriga risker är beräknade utifrån standardformeln.

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en högre än förväntad skadeinflation, en naturkatastrof med sannolikhet 1 på 10 år eller en avvecklingsförlust med sannolikhet 1 på 10 år. I samtliga av de tre känslighetstesterna har If en solvenskvot över 100%.

FIGUR 13 - Känslighet för teckningsrisk

*Medräkningsbar kapitalbas i proportion till ekonomiskt kapital

En ökning motsvarande 100 baspunkter i inflation har antagits i inflationsstressen. Ökad skadeinflation förväntas öka de försäkringstekniska avsättningarna. I naturkatastrofstressen antas en omedelbar utbetalning av skadeersättningar, vilket innebär att de försäkringstekniska avsättningarna inte påverkas. Teckningsrisk och marknadsrisk förblir opåverkade men kapitalbasen reduceras. I avvecklingsförluststressen antas en ökning av försäkringstekniska avsättningar vilken medför en ökning av både inflationsrisk och avsättningsrisk.

3.4 Marknadsrisk

Marknadsrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad direkt eller indirekt av nivå eller av volatiliteten i marknadspriser på tillgångar, skulder och finansiella instrument.

Ifs marknadsrisk, i enlighet med beräkningen av ekonomiskt kapital, består av valuta-, aktie-, ränte- och spreadrisk. Även om spreadrisken ingår i ekonomiskt kapital betraktar If spreadrisk som en del av kreditrisken. Dess exponering, koncentration, begränsning och känslighet beskrivs i avsnitt 3.5. Matchningsrisk beräknas inte separat utan ingår i beräkningen av ränte- och valutarisk. Den största komponenten inom marknadsrisk är aktierisk.

3.4.1 Riskexponering

Det ekonomiska kapitalet för marknadsrisk minskade med 2,6 MdrSEK till 10,6 MdrSEK under 2018. Minskningen beror framförallt på minskad exponering mot aktier samt lägre volatilitet på kreditspreadar. If har en väldiversifierad placeringsportfölj vilket medför positiva diversifieringseffekter vid beräkning av ekonomiskt kapital.

Ifs investeringar är framförallt koncentrerade till nordiska värdepapper. För placeringar i icke-nordiska värdepapper, fonder eller andra tillgångar används främst förvaltning av tredje part. Användningen av derivat är begränsad.

If tillämpar marknadsvärdering för större delen av sina investeringar varför kvantifiering av marknadsrisk normalt är okomplicerad. Det finns ett begränsat antal instrument som kräver mark-to-model-förfaranden. If ställer säkerheter för remburs (i försäkringsverksamheten) och för derivat.

De huvudsakliga faktorerna som skulle kunna påverka marknadsrisken är den geopolitiska osäkerheten, utvecklingen av fastighetspriser i Sverige och Norge, utvecklingen på aktiemarknaden och koncentrationen till finansiella institutioner. Även låg ränta under lång tid kan ha viss inverkan på marknadsrisken då den påverkar avkastningen.

3.4.1.1 Valutarisk

Valutarisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i valutakurserna eller deras volatilitet.

If är exponerat mot valutarisk genom verksamhet i utländska filialer. Därutöver skapar även Ifs investeringsbeslut valuta-exponering. Jämfört med den 31 december 2017 har valutarisken minskat på grund av minskad exponering.

3.4.1.2 Aktierisk

Aktierisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av marknadspriserna för aktier eller deras volatilitet.

Aktieportföljen består av nordiska aktier och en diversifierad global fondportfölj. Vid utgången av året var exponeringen 11 422 MSEK. Jämfört med den 31 december 2017 har aktierisken minskat, främst på grund av minskad exponering på grund av lägre marknadsvärden.

3.4.1.3 Ränterisk

Ränterisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av räntesatser eller deras volatilitet.

Durationen för räntebärande placeringar var 1,4 år vid slutet av 2018. Jämfört med den 31 december 2017 har ränterisken minskat, främst på grund av lägre räntevolatilitet.

3.4.1.4 Spreadrisk

Spreadrisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna eller volatiliteten av kreditspreaden över den riskfria räntan.

Spreadrisken i If har minskat, främst på grund av lägre volatilitet på kreditspreadar. Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.5 Kreditrisk.

3.4.1.5 Matchningsrisk

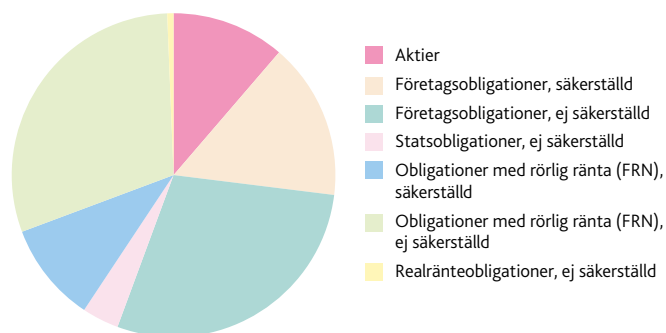
Matchningsrisk är risken för förlust eller ogynnsam förändring i den finansiella situationen, orsakad av en bristande matchning mellan tillgångarnas och skuldernas känslighet mot värdeförändringar i marknadspriser eller deras volatilitet.

Matchningsrisken utgörs av ränterisk och valutarisk. I redovisningen är större delen av de försäkringstekniska avsättningarna nominella, men skadelivräntor och IBNR-reserven för skadelivräntor diskonteras med räntesatser i enlighet med gällande lagstiftning. If är därmed, ur ett redovisningsperspektiv, huvudsakligen exponerat mot förändringar i inflation och lagstadgade diskonteringsräntor. Ur ett ekonomiskt perspektiv, eftersom de försäkringstekniska avsättningarna är diskonterade med gällande marknadsräntor, exponeras If mot förändringar i inflation och nominella räntesatser.

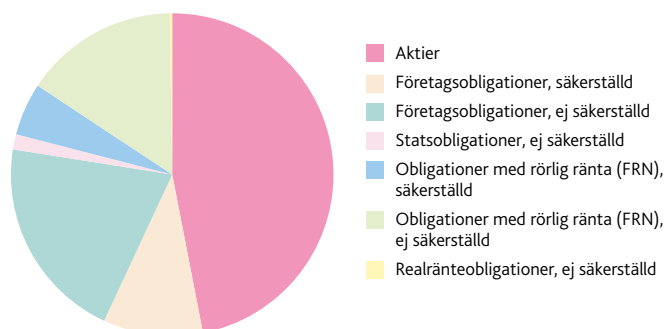
3.4.2 Riskkoncentration

Figurerna nedan visar marknadsriskkoncentrationen för Ifs placeringar per den 31 december 2018. Figur 14 visar marknadsvärdet per typ av tillgång och Figur 15 visar ekonomiskt kapital per typ av tillgång (före beaktande av diversifieringseffekter).

FIGUR 14 – Marknadsvärden per typ av tillgångar

FIGUR 15 – Ekonomiskt kapital per typ av tillgångar

Ifs valutapositioner mot basvalutan visas i Tabell 5. Den valuta-exponering som uppkommer vid konsolidering av balansräkningar för filialer med annan basvaluta än SEK, så kallad omräkningsrisk, säkras inte. Dessa investeringar bedöms vara av långsiktig karaktär vilket utifrån gällande redovisningsregler innebär att hänförliga valutaeffekter inte påverkar Ifs resultaträkning.

TABELL 5 – Valutarisk

MSEK Valuta	EUR	NOK	DKK	GBP	USD	JPY	ÖVRIGA
Nettoposition (SEK), 2018	-1 153	924	154	-15	-43	-3	-15
Nettoposition (SEK), 2017	-1 029	773	70	13	19	-2	-40

Ovanstående IFRS-belopp ger en bild av valutariskkoncentrationerna exklusive omräkningsrisk.

Ifs placeringsportfölj består i huvudsak av räntebärande värdepapper (88,8%) och aktier (10,9%).

TABELL 6 – Sektorfördelning av aktieplaceringar

MSEK Sektorfördelning	2018		2017	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Industrivaror och tjänster	3 704	46,9	5 056	49,1
Sällanköpsvaror och tjänster	1 960	24,8	2 810	27,3
Telekomoperatörer	651	8,2	654	6,3
Material	609	7,7	661	6,4
Hälsovård	598	7,6	588	5,7
Energi	260	3,3	62	0,6
Dagligvaror	113	1,4	132	1,3
Finans och Fastighet	4	0,0	287	2,8
Informationsteknik	0	0,0	46	0,4
Totalt	7 899	100	10 296	100

I sektorfördelningen av aktier exkluderas investeringar i aktiefonder, ETF och private equity till ett värde av 3 717 MSEK (4 154 MSEK).

TABELL 7 – Geografisk fördelning av aktieplaceringar

MSEK Geografisk fördelning	2018		2017	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Skandinavien	7 898	69,2	10 295	72,2
Europa	1 235	10,8	1 483	10,4
Asien	1 149	10,1	1 347	9,4
Nordamerika	877	7,7	860	6,0
Latinamerika	262	2,3	277	1,9
Totalt	11 422	100	14 264	100

I den geografiska fördelningen av aktier exkluderas investeringar i private equity fonder till ett värde av 194 MSEK (186 MSEK).

IFRS-beloppen i Tabell 6 och Tabell 7 ger en bild av riskkoncentrationerna och skiljer sig obetydligt från motsvarande Solvens II-belopp.

Snittdurationen för räntebärande placeringar var 1,4 år vid slutet av 2018. Durationen för olika typer av räntebärande placeringar visas i Tabell 8.

TABELL 8 – Duration och andel räntebärande tillgångar per instrumenttyp

MSEK Instrumenttyp	2018			2017		
	Bokfört värde	%	Duration	Bokfört värde	%	Duration
Kortfristiga räntebärande tillgångar	2 177	2,3	0,1	2 433	2,6	0,0
Skandinavien, långfristiga stats- och företagspapper	66 046	71,0	1,3	67 247	72,6	1,3
Skandinavien, realränteobligationer	655	0,7	1,9	679	0,7	2,9
Europa, långfristiga stats- och företagspapper	15 851	17,0	1,8	13 994	15,1	1,9
USA, långfristiga stats- och företagspapper	6 190	6,7	2,0	6 099	6,6	2,3
Globalt, långfristiga stats- och företagspapper	2 124	2,3	2,3	2 222	2,4	2,9
Totalt	93 043	100	1,4	92 675	100	1,4

Räntederivat är inkluderade.

Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.5 Kreditrisk.

3.4.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy är det styrande dokumentet för hantering av marknadsrisker inom If. I policyn ges övergripande riktlinjer såsom försiktighetsprincipen, särskilda riskrestriktioner och beslutsstruktur för investeringsverksamheten.

Vid beslut om limiter samt vid fastställande av avkastnings- och likviditetsmål ska strukturen på, samt arten av, Ifs försäkringstekniska avsättningar beaktas. Därtill ska även övergripande riskkapitit och risktoleranser samt myndighetskrav beaktas. Styrelsen antar en investeringspolicy årligen eller oftare vid behov. Policyn kompletteras med riktlinjer som definierar mandat och befogenheter samt användande av derivat.

Valutarisken reduceras genom matchning av försäkringstekniska avsättningar mot placeringstillgångar i motsvarande valutor alternativt genom användning av valutaderivat. Valutarisken i försäkringsverksamheten säkras löpande tillbaka till basvalutan. Valutaexponeringen för placeringstillgångar kontrolleras på veckobasis och säkras när exponeringen överstiger en given nivå som baseras på kostnadseffektivitet samt minsta transaktionsstorlek. Den valutarisk som uppstår vid konsolidering av filialer med annan basvaluta än moderbolaget, så kallad omräkningsrisk, säkras inte eftersom dessa placeringar anses vara av långsiktig karaktär och de valutaeffekter som är relaterade till dem inte påverkar Ifs resultat.

Aktieportföljen förvaltas aktivt med en långsiktig investeringshorisont. Aktierisken reduceras genom diversifiering av portföljen mellan olika branschsektorer och geografiska regioner. Enligt Ifs investeringspolicy begränsas aktieinvesteringar i förhållande till den totala placeringsportföljen samt exponeringar mot en enskild motpart. Ränterisken hanteras genom limiter för instrument som är räntekänsliga. Matchningsrisken hos If hanteras i enlighet med Sampos koncernövergripande principer. Den beaktas inom ramen för riskkapitit och styrs av Ifs investeringspolicy. För att bibehålla matchningsrisken inom den övergripande risktoleransen kan kassaflöden för försäkringstekniska avsättningar matchas med investeringar i räntebärande instrument och genom användning av valutaderivat.

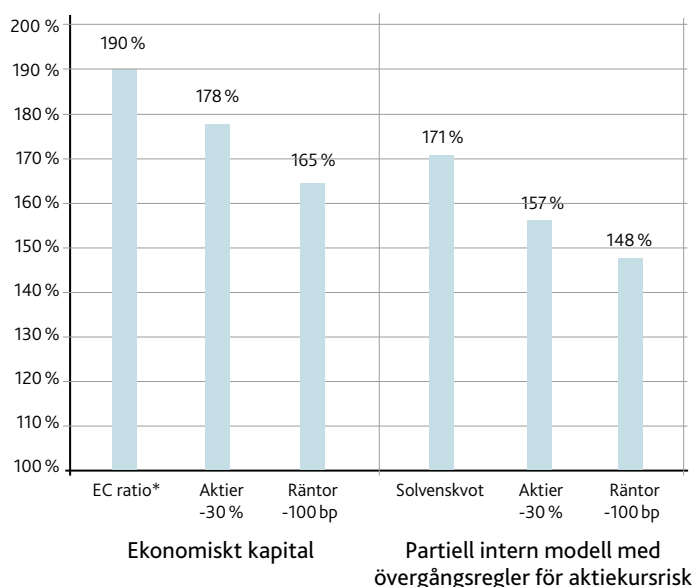
Marknadsrisken övervakas och kontrolleras aktivt av Investment Control Committee och rapporteras kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.4.4 Riskkänslighet

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har aktie- och räntestresstester genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning, både på internt ekonomiskt kapital samt på solvenskapitalkravet per den 31 december 2018.

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en 30% nedgång i marknadsvärdet för aktier respektive en ränteminskning med 100 baspunkter. I båda beräkningarna har If en solvenskvot över 100% efter stresserna.

FIGUR 16 – Känslighet för marknadsrisk enligt Solvens II

*Medräkningsbar kapitalbas i proportion till ekonomiskt kapital.

Aktierisken antas minska i proportion till marknadsvärdet i aktiestressen. I räntestressen medför en ränteminskning en ökning av såväl placeringstillgångar som försäkringstekniska avsättningar. Ökningen av försäkringstekniska avsättningarna är större än ökningen av placeringstillgångarna på grund av avsättningarnas längre duration.

Räntestressen är baserad på en parallellförskjutning av de marknadsräntor som används som indata till beräkningen av diskonteringskurvorna enligt Solvens II. Effekten dämpas för de längsta löptiderna på grund av konvergensen mot den långsiktiga jämviktsräntan som används för långa löptider och inte stressas i denna beräkning.

3.5 Kreditrisk

Kreditrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, främst orsakad av förändringar i motpartsrisk eller spreadrisk.

3.5.1 Riskexponering

Motpartsrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad av förändringar i kreditvärdigheten hos emittenter av värdepapper, motparter och andra gäldenärer vilka bolaget är exponerade mot. Standardformeln används för beräkning av motpartsrisk.

Spreadrisk avser känsligheten i värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i kreditspreaden eller dess volatilitet över den riskfria räntan. Spreadrisk beräknas med Ifs interna modell såsom framgår i avsnitt 3.4.

Kreditriskexponeringen mot försäkringstagare är mycket begränsad eftersom uteblivna betalningar vanligtvis leder till annullering av försäkringsavtalen.

3.5.1.1 Kreditrisk relaterad till placeringstillgångar

Inom kapitalförvaltningen reflekteras i de flesta fall kreditrisken via kreditspreaden. Placeringstillgångar får vanligtvis ett lägre marknadsvärde vid en högre kreditspread, även i de fall där det inte föreligger en faktisk utebliven betalning. Följaktligen är spreaden kreditriskens marknadspris, och kan påverkas dels av marknadens riskbedömning av en enskild emittent, dels av den generella aptiten på kreditrisk på de finansiella marknaderna. Eftersom ökade spreadnivåer vanligtvis påverkar marknadspriset på investeringstillgångar negativt leder ett materialiserande av risken typiskt till att kapitalbasen påverkas negativt. Likaså kan uteblivna betalningar påverka kapitalbasen negativt.

Ytterligare risker, som antingen härrör från bristande diversifiering i tillgångsportföljen eller från stora kreditriskexponeringar mot i) enskilda emittenter eller ii) en grupp av emittenter med inbördes anknytning, och som inte fångas upp av antingen spreadrisk eller motpartsrisk, klassificeras i stället som koncentrationsrisk.

3.5.1.2 Kreditrisk i återförsäkringsverksamhet

Utöver kreditrisken relaterad till placeringstillgångar uppstår kreditrisk även i försäkringsverksamheten, främst genom avgiven återförsäkring. Kreditrisk avseende återförsäkrare uppstår i återförsäkringsfordringar och i återförsäkrarnas andel av oreglerade skador.

3.5.2 Riskkoncentration

3.5.2.1 Koncentration i återförsäkringsverksamhet

Fördelningen av återförsäkringsfordringar exklusive förväntad förlust presenteras i Tabell 9.

TABELL 9 – Återförsäkringsfordringar

MSEK Kreditbetyg (S&P)	2018	%	2017	%
AAA	-	-	-	-
AA	462	23,5	294	15,3
A	241	12,3	155	8,1
BBB	6	0,3	5	0,3
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	1	0,0	3	0,1
Captivebolag och lagstadgade poolsamarbeten	1 251	63,8	1 462	76,2
Totalt	1 960	100	1 919	100

Fördelningen av avgiven premie för fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg visas i Tabell 10.

TABELL 10 – Premiefördelning för avgiven fakultativ och treaty-återförsäkring per kreditbetyg

MSEK Kreditbetyg (S&P)	2018	%	2017	%
AAA	-	-	-	-
AA	325	61,4	302	59,0
A	204	38,6	210	41,0
BBB	-	-	-	-
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	-	-	-	-
Totalt	529	100	512	100

3.5.2.2 Koncentration i placeringstillgångar

En stor del av Ifs räntebärande placeringar är koncentrerad till finansiella institutioner, varav huvuddelen av dessa placeringar är på den nordiska marknaden. Ifs kreditexponering kommer framförallt från räntebärande placeringar. Exponering av placeringar per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg visas i Tabell 11.

TABELL 11 – Exponering räntebärande värdepapper per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg 2018

MSEK Sektor	AAA	AA+ - AA-	A+ - A-	BBB+ - BBB-	BB+ - C	D	Kredit- betyg saknas	Totalt ¹⁾	Aktier ²⁾	Fastig- heter	Derivat (Motparts- risk)	Totalt ³⁾	Förändring jmf med 31 dec 2017
Basindustri	-	-	272	522	-	-	218	1 012	362	-	-	1 374	-78
Kapitalvaror	-	-	299	562	-	-	466	1 327	3 886	-	-	5 213	-1 116
Konsumentvaror	-	578	1 320	2 942	211	-	765	5 817	2 126	-	-	7 943	-1 068
Energi	-	517	-	-	647	-	1 693	2 858	260	-	-	3 117	364
Finansiella institut	-	7 476	12 384	5 033	560	-	121	25 573	-	-	14	25 587	2 178
Stater	1 366	-	-	-	-	-	-	1 366	-	-	-	1 366	462
Statligt garanterade	98	244	-	-	-	-	-	342	-	-	-	342	-816
Hälsovård	72	109	264	503	-	-	26	974	594	-	-	1 568	45
Försäkring	-	-	453	574	163	-	424	1 614	-	-	-	1 614	253
Media	-	-	-	-	-	-	218	218	-	-	-	218	4
Paketering	-	-	-	-	-	-	53	53	-	-	-	53	2
Offentlig sektor	5 647	1 047	-	-	-	-	-	6 694	-	-	-	6 694	-1 441
Fastigheter	-	56	678	1 296	447	-	4 965	7 441	-	44	-	7 485	1 310
Tjänster	-	-	23	627	545	-	493	1 688	-	-	-	1 688	87
Teknologi & elektronik	89	-	26	-	85	-	805	1 006	-	-	-	1 006	190
Telekom	-	-	-	1 575	487	-	57	2 119	651	-	-	2 770	602
Transport	-	555	244	292	-	-	1 564	2 654	11	-	-	2 666	-244
El, vatten och gas	-	-	352	2 026	673	-	445	3 495	-	-	-	3 495	241
Övrigt	-	248	-	-	-	-	128	376	8	-	-	384	15
Säkerställda obligationer	26 144	361	-	-	-	-	-	26 505	-	-	-	26 505	-3 183
Fonder	-	-	-	-	-	-	-	-	3 717	-	-	3 717	-437
Clearinghus	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Totalt	33 417	11 192	16 314	15 952	3 817	-	12 441	93 132	11 615	44	14	104 806	-2 632
Förändring jämfört med dec 2017	-3 932	-1 241	6	2 243	2 165	0	1 079	320	-2 831	-77	-44	-2 632	

¹⁾ Total exponering räntebärande värdepapper avviker med 89 MSEK jämfört med motsvarande finansiella tillgångar och skulder enligt tabell 3 vilket beror på att derivat och säkerheter är exkluderade.

²⁾ Total exponering aktier avviker med -1 MSEK jämfört med motsvarande finansiella tillgångar och skulder enligt tabell 3 vilket beror på att derivat är exkluderade.

³⁾ Total exponering avviker med 36 MSEK jämfört med motsvarande finansiella tillgångar och skulder enligt tabell 3 vilket beror på att derivat och säkerheter har exkluderats förutom för OTC-derivat där endast motpartsrisken har beaktats.

3.5.3 Riskreducerande tekniker

Kreditrisk i kapitalförvaltningen hanteras genom specifika limiter fastställda i Ifs investeringspolicy. I styrdokumentet fastställs begränsningar för maximala exponeringar mot enskilda emittenter, skuldkategorier och per kreditbetygsklass. Vidare begränsas spreadrisk genom limiter för instrument vilka är känsliga för ändringar i kreditspreadar. Vid investeringsbeslut efterföljs försiktighetsprincipen i enlighet med Ifs investeringspolicy. Risken för insolvens hos derivatmotparter begränsas genom diversifiering i kombination av noggrant urval av motparter och clearinghus samt ställande av säkerheter.

För att begränsa och kontrollera kreditrisk förknippad med avgiven återförsäkring har If en Reinsurance Security Policy i vilken kreditbetygskrav för återförsäkrare samt restriktioner för maximal exponering mot enskilda återförsäkrare föreskrivs. Kreditvärdigheten hos återförsäkringsbolag fastställs med hjälp av kreditbetyg från ratingbolag.

Reinsurance Security Committee ska lämna underlag och förslag till beslut i olika frågor som rör risken för återförsäkrarens konkurs och riskexponering samt föreslagna avvikelser från Reinsurance Security Policy. Kommitténs ordförande ansvarar för rapportering till ORSA-kommittén av avvikelser från policyn och andra frågor som behandlas av kommittén.

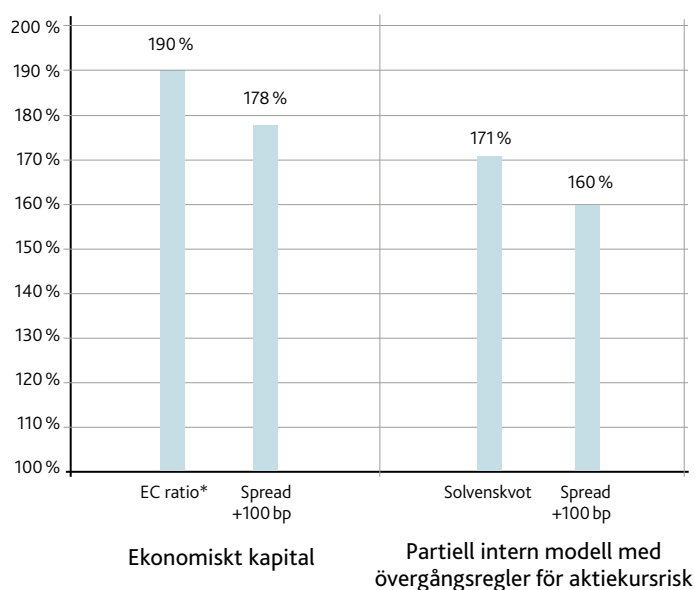
Portföljens utveckling med avseende på kreditrisk övervakas och rapporteras regelbundet till Investment Control Committee och Reinsurance Security Committee samt kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.5.4 Riskkänslighet

3.5.4.1 Riskkänslighet i placeringstillgångar

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har ett stresstest avseende kreditspreadar genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs solvenskvot per den 31 december 2018. Även i stressat läge har If en solvenskvot enligt Solvens II som överstiger 100% per den 31 december 2018. Stressen syftar till att uppskatta hur mycket en eventuell spreadökning med 100 baspunkter påverkar Ifs kapitalställning. Ett väsentlig antagande är att denna stress inte har en inverkan på de försäkringstekniska avsättningarna.

FIGUR 17 – Känslighet enligt Solvens II: kreditrisk i kapitalförvaltningen, 31 december 2018

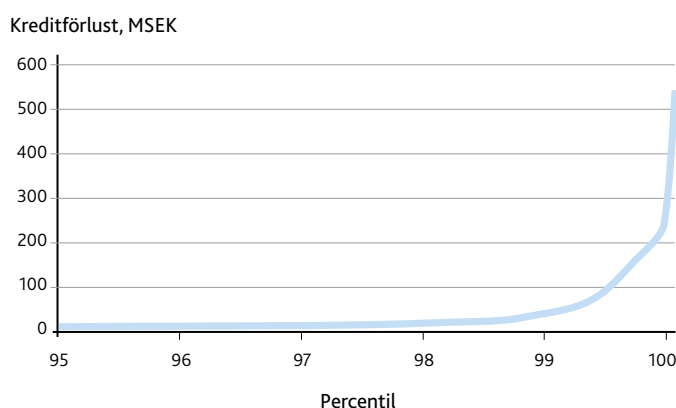

*Medräkningsbar kapitalbas i proportion till ekonomiskt kapital.

3.5.4.2 Riskkänslighet i återförsäkringsverksamhet

För att kvantifiera exponeringen mot kreditförluster förorsakade av konkurser hos återförsäkringsmotparter, görs en kredit simulering inom återförsäkringsverksamheten. I simuleringen antas återhämtningsgraden för konkurser vara 50% i genomsnitt och framtida kreditförluster uppskattas med 50 000 utfall på ett års horisont. Captives och poolsamarbeten utan kreditbetyg behandlas som kreditbetyg BBB. Exponeringen är baserad på diskonterade värden i linje med Solvens II per den 31 december 2018. Resultaten i Figur 18 och Tabell 12 indikerar begränsad exponering mot kreditrisk relaterad till återförsäkringsmotparter.

FIGUR 18 – Riskkänslighet

TABELL 12 – Riskkänslighet

MSEK	Q4 2018
Sannolikhet	
5,0 %	1
2,5 %	9
1,0 %	45
0,5 %	109
0,03 %	307

3.6 Likviditetsrisk

Likviditetsrisk är risken att ett försäkringsbolag inte har möjlighet att realisera placeringar och andra tillgångar för att fullgöra sina finansiella förpliktelser då de förfaller till betalning.

3.6.1 Riskexponering

Likviditetsrisken för If bedöms inte vara väsentlig, då premier betalas i förväg och stora skadebetalningar oftast är kända i god tid innan de förfaller, vilket begränsar likviditetsrisken. Likviditetsrisken identifieras och hanteras men inga solvenskrav är kvantifierade.

3.6.2 Riskkoncentration

I Tabell 13 visas en förfallostruktur för försäkringstekniska avsättningar och finansiella tillgångar och skulder. I tabellen delas finansiella tillgångar och skulder in i avtal med kontraktsbestämda förfallotidpunkter och övriga avtal. För övriga avtal visas endast bokförda värden. Tabellen visar även förväntade kassaflöden för de försäkringstekniska avsättningarna för egen räkning, vilka till sin natur är förenade med en viss grad av osäkerhet.

TABELL 13 – Förfallostruktur för kassaflöden (IFRS) av finansiella tillgångar, finansiella skulder och försäkringstekniska avsättningar för egen räkning, 31 december 2018

MSEK	Bokfört värde			Kassaflöde						
	Bokfört värde	varav obestämd förfallotidpunkt	varav avtalsbaserad förfallotidpunkt	2019	2020	2021	2022	2023	2024-2033	2034-
Finansiella tillgångar	121 214	12 970	108 244	30 762	19 677	25 866	19 093	10 625	7 740	-
Finansiella skulder	8 358	81	8 277	7 182	74	1 201	-	-	-	-
Försäkringstekniska avsättningar, egen räkning	87 550			29 879	10 626	5 971	4 116	3 377	19 726	19 226

3.6.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy tillsammans med riktlinjer (såsom försiktighetsprincipen) och instruktioner anger strategier, mål, processer och rapporteringsförfaranden för likviditetsrisker samt hur dessa risker ska hanteras. If-gruppens Cash Management-enhet hanterar likviditetsrisken från dag till dag. Risken övervakas av Investmentavdelningen och rapporteras till ORSA-kommittén.

3.6.4 Riskkänslighet

För att identifiera likviditetsrisk analyseras regelbundet förväntat kassaflöde från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar. Kassaflöde från placeringstillgångar mäts med avseende på både tillgänglighet och förfallotidpunkt. Mätning görs vid såväl normala marknadsförhållanden som av stressade och extrema förhållanden. När det anses nödvändigt omfattar analysen identifiering och kostnader för alternativa finansieringsverktyg samt beaktar förväntade nya affärers effekt på likviditets-situationen. De förväntade kassaflödena från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar jämförs för att mäta graden av eventuell obalans.

3.6.5 Förväntad vinst som ingår i framtida premier

Det totala beloppet av den förväntade vinsten som ingår i framtida premier (EPIFP) var 1 747 MSEK den 31 december 2018.

3.7 Operativa risker inklusive legala risker

Operativ risk är risken för förlust till följd av bristfälliga processer eller system, mänskliga fel eller externa händelser (förväntade eller oförväntade). Definitionen inkluderar även legal risk vilken avser risk för förlust till följd av (i) tvister ej relaterade till försäkringsskador, (ii) avtalsbrott eller ingående av olagliga avtal samt (iii) brott mot immaterialrättsliga regler.

Operativa risker förekommer i alla delar av organisationen och är en naturlig del i att bedriva verksamhet. En löpande bedömning av riskerna behöver göras för att balansera nivån av hantering, då det inte är kostnadseffektivt att eliminera samtliga operativa risker. Varje avdelningschef är riskägare och ansvarig för att löpande hantera väsentliga risker inom sin verksamhet till en acceptabel nivå.

3.7.1 Riskexponering

Bedömning av operativ risk görs i den kvalitativa processen Operational and Compliance Risk Assessment (OCRA). I denna process identifieras, bedöms, hanteras, övervakas och rapporteras operativ risk regelbundet via självutvärdering. Ett nätverk av riskkoordinatorer stöttar riskägare i utförandet av OCRA-processen.

Operativa risker bedöms utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv och värderas därefter utifrån ett trafikljussystem. Därtill klassificeras riskerna i fem kategorier: brister i handläggning och processer, avbrott och systemfel, kunder, produkter och affärspraxis, personal samt interna/externa bedrägerier. Riskindikatorer används för att identifiera och följa riskutvecklingen, där incidentrapportering och kvalitetssäkringskontroll är två viktiga exempel. De väsentligaste riskerna rapporteras till Operational Risk Committee.

Externa faktorer som kan komma att påverka operativ risk, identifieras via processerna för strategisk risk och emerging risk. Se avsnitt 3.8.1 och 3.8.4. En särskild process finns för att identifiera och rapportera eventuella externa och interna bedrägerier.

De huvudsakliga operativa riskerna för If är relaterade till IT-system och informationssäkerhet. Det har inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för operativ risk under 2018.

3.7.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av operativa risker har identifierats.

3.7.3 Riskreducerande tekniker

Exempel på viktiga riskreducerande tekniker som används för att hantera operativ risk är tydliga och implementerade styrdokument, givna mandat, dualitets- och s.k. farfarsprinciper, tydliga roller och fördelat ansvar, utbildning samt automatiska och manuella kontrollaktiviteter i verksamheten. För att stärka Ifs väsentliga processer och öka effektiviteten på lång sikt pågår även utveckling av nya IT-system som omfattar automatisering av vissa kontroller.

Bland styrdokumenterna som är relevanta för hantering av operativ risk ingår riktlinjer för att hantera och begränsa interna och externa bedrägerier, kontinuitetsshantering och informations-säkerhet. Analyser och utredningar av misstänkta oegentligheter genomförs löpande och kontrollaktiviteter utförs för att minska risken. Därutöver tillhandahålls kontinuerligt interna utbildningar om Ifs etiska regler och riktlinjer till anställda inom bolaget.

Bolagets processer för kontinuitetsplanering omfattar upprättande av riskbaserade beredskapsplaner, sammansättning av kristeam och regelbundna krishanteringsövningar. Målet med arbetet är att skydda bolagets tillgångar och säkerställa att verksamheten kan fortgå även när någonting oförutsett händer.

Interna styrdokument reglerar arbetet med informationssäkerhet, såsom dataklassificering och rutiner för behörighetshantering. Sårbarheter övervakas och åtgärdas löpande för att förbättra IT-säkerheten.

Inom affärsverksamheten finns funktioner med ansvar för att övervaka och utveckla verksamhetens risk- och kvalitetsarbete. I samband med detta arbete utförs bland annat kvalitetskontroller inom väsentliga processer. I OCRA-processen definieras vidare riskreducerande aktiviteter kopplade till väsentliga risker som följs upp löpande.

3.7.4 Riskkänslighet

Operativ risk inkluderas genom ett explicit påslag i de kvantitativa riskmått och beräknas enligt standardformeln, baserat på faktorer applicerade på premie- och reservvolym. Väsentliga realiserade operativa risker påverkar inte de kvantitativa riskmått men påverkar kapitalbasen i den utsträckning de påverkar Ifs finansiella resultat.

3.8 Övriga väsentliga risker

3.8.1 Strategisk risk

Strategisk risk är risken för förluster till följd av förändringar i den konkurrensutsatta marknaden, förändringar i det övergripande ekonomiska klimatet eller brist på intern flexibilitet.

3.8.1.1 Riskexponering

Strategisk risk identifieras av verksamheten i den årliga finansiella planeringsprocessen och rapporteras till kontroll- och strategienheten. Riskerna aggregeras och bedöms med avseende på sannolikhet och konsekvens. Vid bedömningen beaktas även externa förändringar som kan få en påverkan på If.

Strategisk risk är relaterad till förändringar i marknaden i vilken If verkar och förmågan för If att proaktivt anpassa sig. För If är strategisk risk relaterad till konkurrenternas agerande, främst förändringar i marknadsandelar via prissänkningar eller ökad distributionskapacitet. Vidare kan lågkonjunktur och oro på finansmarknaderna få negativ effekt. Ifs verksamhet påverkas även av förändring i relevant lagstiftning och rättspraxis. Under

rapporteringsperioden har det inte skett någon väsentlig förändring i riskexponeringen för strategisk risk.

3.8.1.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av strategiska risker har identifierats.

3.8.1.3 Riskreducerande tekniker

Utvecklingen av de identifierade väsentliga strategiska riskerna följs kontinuerligt av både verksamheten och kontroll- och strategienheten inom If. Riskerna utvärderas minst årligen i den årliga finansiella planprocessen där aktiviteter för att hantera väsentliga risker och anpassa sig efter marknaden och det ekonomiska klimatet beaktas.

3.8.2 Compliancerisk

Compliancerisk är risken för legala eller regulatoriska påföljder, väsentliga finansiella förluster eller skadat rykte till följd av att gällande regelverk inte efterlevs.

3.8.2.1 Riskexponering

Bedömningen av compliancerisk görs i OCRA-processen, se avsnitt 3.7.1. Compliancerisker bedöms utifrån sannolikheten för, och konsekvensen av, regelbrott. Den främsta identifierade compliancerisken är risken att bryta mot Dataskyddsförordningen (GDPR).

3.8.2.2 Riskreducerande tekniker

Det interna styrnings- och kontrollsystemet omfattar en rad olika metoder, både reaktiva och proaktiva, för att begränsa complianceriskerna. Exempel på viktiga metoder är tydliga och implementerade styrdokument och instruktioner, utbildning, uppdelning av ansvar, behörigheter och dualitetsprincipen. Processerna för att övervaka effektiviteten av de riskreducerande teknikerna omfattar olika slags kvalitetsuppföljningar.

3.8.3 Ryktesrisk

Ryktessrisk är risken för skada för If till följd av försämrat rykte hos kunder och andra intressenter.

3.8.3.1 Riskexponering

Ryktessrisk är ofta en konsekvens av en realiserad operativ risk eller compliancerisk. När en bedömning av operativa risker och compliancerisker görs i verksamheten, bedöms också risken för försämrat rykte som en följd av en materialiserad risk. Ryktessrisken bedöms och rapporteras ur ett övergripande perspektiv av kommunikationsavdelningen. Riskerna värderas med avseende på sannolikhet och konsekvens. Identifierad ryktessrisk hanteras av verksamheten och i förekommande fall även av kommunikationsavdelningen. Två gånger per år rapporterar chefen för kommunikationsavdelningen ryktessriskbedömningen till Operational Risk Committee.

De väsentligaste åtgärderna för att bibehålla Ifs rykte är att säkerställa att försäkringsvillkoren är korrekta och tydliga och att skaderegleringen är transparent och rättvis. I de fall en kund är missnöjd ska denne kunna vända sig till Ifs kundombudsman. Under rapporteringsperioden har det inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för ryktessrisk.

3.8.3.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av ryktessrisker har identifierats.

3.8.3.3 Riskreducerande tekniker

Vissa områden är särskilt känsliga för ryktessrisk, såsom marknadsföring och skadehantering, då enskilda incidenter kan få stor uppmärksamhet i media. Professionellt agerande och

kommunikation är kritiska för att hantera dessa risker. Tillämpliga styrdokument är bland annat Ifs etikpolicy och instruktion för sociala medier. Ytterligare exempel på riskreducerande tekniker är incidentrapporteringsprocessen samt en intern visselblåsarprocess. Noggrann övervakning av alla typer av media sker löpande i syfte att identifiera eventuell negativ publicitet i ett tidigt skede.

3.8.4 Emerging risk

Emerging risks avser framväxande eller förändrade risker som är svåra att kvantifiera och som kan ha en mer omfattande påverkan på företaget.

3.8.4.1 Riskexponering

När framväxande risker materialiseras eller redan identifierade risker förändras, ska detta i första hand identifieras, utvärderas och hanteras av tecknings- och skaderegleringsteamet i de olika affärsområdena som en del av de ordinarie rutinerna för riskbedömning. För att identifiera risker som omfattar flera affärsområden och dessutom proaktivt identifiera nya risker, har If etablerat en Emerging Risks-grupp med expertmedlemmar från alla affärsområden. Gruppen träffas regelbundet för att diskutera nya risker. Syftet med gruppen är att underlätta arbetet inom underwriting med att identifiera risker, samla in och dela information om riskerna för att bedöma deras betydelse och initiera fortsatta studier eller seminarier, samt att föreslå åtgärder om så behövs. Riskerna bedöms med avseende på sannolikhet och konsekvens. De åtgärder som behövs för att styra exponeringen och ackumuleringsarna utförs i underwriting-enheterna. Några av de stora riskerna som har bevakats under 2018 är cyberrisker och risken för brister i klimatanpassning. Det har inte identifierats några materiella förändringar inom emerging risk under 2018.

3.8.4.2 Riskkoncentration

Cyberförsäkringar har en inneboende exponering mot riskkoncentration. Cyberhoten utvecklas kontinuerligt vilket kan leda till

förändrade riskkoncentrationer. Även klimatförändringar kan leda till förändringar i Ifs riskkoncentration, exempelvis genom ökad frekvens av översvämningar eller skogsbränder.

3.8.4.3 Riskreducerande tekniker

Huvudprincipen är att varje affärsområde ansvarar för att hantera och vidta åtgärder avseende exponering för emerging risk i sina portföljer. Medvetenheten om nya risker från interna och externa källor i kombination med ständig översyn av försäkringsvillkor är nödvändig för att hantera och begränsa nya risker. Identifierade risker kan uteslutas från framtida försäkringar, eller så kan ett lämpligt premietillägg göras för försäkringsbara risker. Även återförsäkring används som riskreducerande teknik.

3.8.5 Riskkänslighet, övriga väsentliga risker

Strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk, emerging risk och koncentrationsrisk ingår inte i de kvantitativa riskmåten. Om en väsentlig riskhändelse inträffar, kan den påverka kapitalbasen men inte ha någon effekt på ekonomiskt kapital eller solvenskapitalkravet. En materiell strategisk riskhändelse kan påverka Ifs konkurrenskraft negativt med minskad premievolum och lönsamhet som följd. En väsentlig compliancerisk som materialiseras kan bland annat medföra sanktioner eller ingripanden från Finansinspektionen. En väsentlig riskhändelse som påverkar ryktesrisk kan medföra en kombination av minskad premievolum på grund av kunder som väljer att lämna If i kombination med en engångskostnad för att hantera risken. Emerging risk kan komma att påverka samtliga av de övriga riskkategorierna. Känsligheten och koncentrationen i dessa kvalitativa risker är, på grund av deras karaktär, svåra att kvantifiera.

3.9 Övrig information

Det finns ingen övrig relevant information avseende riskprofilen för If.

VÄRDERING FÖR SOLVENSÄNDAMÅL

4 Värdering för solvensändamål

Värderingen av tillgångar och skulder i Solvens II-balansräkningen bygger på principer om värdering till verkligt värde. Balansräkningen för solvensändamål baseras på Ifs årsredovisning, upprättad i enlighet med svenska redovisningsprinciper, med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket.

De redovisningsprinciper som används i Ifs årsredovisning har inte varit föremål för några betydande förändringar under 2018 som orsakat nya skillnader mellan Solvens II och svenska redovisningsprinciper. Valutaomvärderingar för poster i balansräkningen görs enligt balansdagkurs både i årsredovisningen och enligt Solvens II.

Totalt sett, till följd av Solvens II-justeringar, är det belopp med vilket tillgångarna överskrider skulderna för If vid slutet av året 3 282 MSEK högre i balansräkningen enligt Solvens II jämfört med årsredovisningen. Solvens II-justeringarna är främst hänförliga till försäkringstekniska avsättningar.

Tabell 14 nedan ger en översikt över Solvens II-justeringar som görs mellan balansräkningen i årsredovisningen och Solvens II-balansräkningen.

TABELL 14 – Justering av balansräkningen för Solvens II-ändamål

MSEK Klassificering	Bokfört värde i årsredovisningen	SII-justeringar	Solvens II- värde	
Tillgångar				
Goodwill	52	-52	-	A
Förutbetalda anskaffningskostnader	1 156	-1 156	-	B
Immateriella tillgångar	230	-230	-	A
Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk	185	-	185	
Placeringstillgångar (andra än tillgångar som innehas för index- och fondförsäkringsavtal)	102 438	78	102 516	C
Fastigheter (annat än för eget bruk)	44	78	122	
Aktier	7 850	-	7 850	
Obligationer	90 739	-	90 739	
Investeringsfonder	3 711	-	3 711	
Derivat	94	-	94	
Lån och hypotekslån	997	-	997	
Fordringar enligt återförsäkringsavtal från:	2 105	-324	1 781	B
Skadeförsäkring och sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring	2 105	-324	1 781	
Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare	13 332	-9 653	3 679	B
Återförsäkringsfordringar	163	-	163	
Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)	2 613	-1 227	1 385	C,D
Kontanter och andra likvida medel	1 396	-	1 396	
Övriga tillgångar som inte visas någon annanstans	639	-96	542	E
Summa tillgångar	125 306	-12 661	112 645	
Skulder				
Summa försäkringstekniska avsättningar	89 654	-15 928	73 726	B
Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring (exklusive sjukförsäkring)	51 526	-13 074	38 451	
Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (liknande skadeförsäkring)	15 665	-2 177	13 488	
Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)	22 463	-677	21 787	
Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar	180	-	180	
Pensionsåtaganden	251	275	526	E
Uppskjutna skatteskulder	184	910	1 095	G
Derivat	47	-	47	
Försäkringsskulder och skulder till förmedlare	1 812	-	1 812	
Återförsäkringsskulder	237	-45	192	B
Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)	4 162	-1 200	2 962	D
Efterställda skulder	1 128	76	1 205	F
Efterställda skulder i kapitalbasen	1 128	76	1 205	
Övriga skulder som inte visas någon annanstans	1 668	-32	1 636	B
Summa skulder	99 323	-15 943	83 381	
Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder	25 983	3 282	29 264	

Justeringarna kan delas in i sju kategorier:

- A. Tillgångar som inte har något redovisat värde i Solvens II, exempelvis goodwill och immateriella tillgångar.
- B. Försäkringstekniska avsättningar och poster relaterade till dessa som påverkas till följd av Solvens II-värdering, dvs. försäkringstekniska avsättningar, förutbetalda anskaffningskostnader, och premiefordringar samt motsvarande poster avseende avgiven återförsäkring.
- C. Värdering av fastigheter till verkligt värde.
- D. Finska patientförsäkringsavtal, som inte är försäkringsavtal enligt IFRS 4, omklassificeras från skulder (handel, inte försäkring) till försäkringstekniska avsättningar och kvittas mot fordringar relaterade till patientförsäkringen.
- E. Ifs pensionsåtagande som värderas enligt IAS 19, vilket innebär vissa omklassificeringar och nettningar men framförallt en ökad värdering av skulden.
- F. Efterställda skulder omvärderas från att värderas till upplupet anskaffningsvärde i den finansiella rapporteringen till att värderas med en metod som beaktar förändringar i marknadsräntan.
- G. Effekten av Solvens II-justeringar på det redovisade värdet av uppskjutna skatteskulder.

I avsnitten nedan redovisas metoderna för att värdera tillgångar och skulder separat för varje materiell kategori av tillgångar eller skulder. Detta innefattar underlag, metoder och de viktigaste antagandena som använts för värderingen för solvensändamål, samt en kvantitativ och kvalitativ förklaring till eventuella väsentliga skillnader mellan värderingen i Solvens II-balansräkningen och balansräkningen i årsredovisningen. Den nivå där tillgångar och skulder aggregeras till "materiella kategorier" baseras på beskaffenheten och funktionen hos tillgångarna och övriga skulder, med hänsyn till deras betydelse för solvensändamål.

4.1 Tillgångar

4.1.1 Goodwill

I Ifs årsredovisning redovisas goodwill avseende förvärv av företag och portföljer, samt goodwill till följd av sammanslagningen 1999 av Skandias och Storebrands skadeförsäkringsportföljer. Det sammanlagda redovisade värdet vid slutet av 2018 var 52 MSEK. Goodwill värderas till noll för solvensändamål.

4.1.2 Andra immateriella tillgångar än goodwill

I Ifs årsredovisning redovisas övriga immateriella tillgångar uppgående till 230 MSEK, främst avseende aktiverade utgifter för utveckling av olika försäkringssystem (inklusive patent, licenser och andra avtalsenliga rättigheter i samband med programvara).

Då dessa immateriella tillgångar inte har ett noterat marknadsvärde uppfyller de inte kraven för redovisning i Solvens II-balansräkningen.

4.1.3 Materiella anläggningstillgångar

Materiella anläggningstillgångar utgörs av maskiner och inventarier och värderas vid förvärvet till anskaffningsvärdet. I anskaffningsvärdet inräknas utöver inköpspriset även utgifter som är direkt hänförliga till förvärvet. Maskiner och inventarier är i årsredovisningen upptagna till historiska anskaffningsvärden med avdrag för ackumulerade avskrivningar. Dessa baseras på historiska anskaffningsvärden och beräknad nyttjandeperiod.

Den aktuella hanteringen i årsredovisningen används även för

Solvens II-ändamål då det redovisade värdet anses utgöra en god skattning av ett marknadsvärde.

Information avseende Ifs leasade tillgångar och leasingskulder ingår i avsnitt 4.5.1.

4.1.4 Placeringstillgångar

4.1.4.1 Fastigheter (annat än för eget bruk)

Samtliga fastigheter redovisas som placeringstillgångar. I Solvens II benämns dessa fastigheter (annat än för eget bruk) och i årsredovisningen förvaltningsfastigheter. I årsredovisningen värderas fastigheter normalt till verkligt värde i enlighet med IAS 40. En indirekt ägd fastighet som tillkommit via fusion har tagits upp till det överlåtande bolagets bokförda värde. I Solvens II-balansräkningen tas samtliga fastigheter upp till verkligt värde. Klassificeringen överensstämmer med den grundläggande syn If har på innehavet av dessa tillgångar.

Det verkliga värdet utgörs av försäljningsvärdet och fastställs årligen av externa värderingsmän med tillämpning av erkända och accepterade värderingsmetoder. Accepterade metoder utgörs av ortprismetoden (aktuella priser betalade för jämförbara fastigheter inom samma ort/område) eller cashflowmodeller med tillämpning av aktuella marknadsräntor för beräkning av fastighetens nuvärde.

4.1.4.2 Aktier

Aktier värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och enligt Solvens II. För aktier noterade på en auktoriserad börs eller marknadsplats avses med försäljningsvärdet normalt senast noterade betalkurs på balansdagen. Onoterade värdepapper som ingår i private equity-investeringar värderas med tillämpning av etablerade värderingsmodeller.

I Solvens II-balansräkningen ingår samtliga investeringsfonder i balansposten investeringsfonder. I årsredovisningen ingår investeringsfonder som huvudsakligen investerar i aktier under rubriken aktier och andelar.

4.1.4.3 Obligationer

Under rubriken obligationer ingår räntebärande värdepapper med både kort och lång löptid. Balansposten utgörs huvudsakligen av stats- och företagsobligationer. Obligationer värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och enligt Solvens II. Vid värderingen till verkligt värde används börsnoterade köpkurser och för modellvärderade instrument används avkastningskurvor, baserade på noterade snittkurser.

Investeringsfonder som huvudsakligen investerar i räntebärande värdepapper ingår i Solvens II-balansräkningen i balansposten investeringsfonder, men anges i årsredovisningen under rubriken obligationer och andra räntebärande värdepapper.

4.1.4.4 Investeringsfonder

Investeringsfonder i Solvens II-balansräkningen avser innehav i investeringsfonder och alternativa investeringsfonder. I årsredovisningen ingår investeringsfonder antingen i balansposten aktier och andelar eller i obligationer och andra räntebärande värdepapper, beroende på huvudsaklig placeringsinriktning. Investeringsfonder värderas både i årsredovisningen och enligt Solvens II till verkligt värde.

4.1.4.5 Derivat (tillgångar och skulder)

Derivat är finansiella instrument vars värden baseras på den förväntade framtida prisutvecklingen hos de underliggande tillgångar till vilka de är knutna. Samtliga derivatinstrument värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och enligt Solvens II. Individuell värdering sker av samtliga derivat.

4.1.5 Lån och hypotekslån

Lånefordringar redovisas i årsredovisningen till upplupet anskaffningsvärde i enlighet med Ifs tillämpning av IAS 39. Hanteringen i årsredovisningen gäller även för solvensvärderingen då det upplupna anskaffningsvärdet anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.1.6 Återförsäkringsfordringar och fordringar (kundfordringar, inte försäkring)

Fordringar som tas upp under återförsäkringar och fordringar (kundfordringar, inte försäkring) redovisas både i årsredovisningen och enligt Solvens II till det belopp som förväntas inflyta, vilket anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet. Avsättning för osäkra fordringar görs normalt utifrån en individuell värdering av fordran. I Solvens II-balansräkningen utgörs fordringar (kundfordringar, inte försäkring) huvudsakligen av concerninterna fordringar.

Fordringar på den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor, uppgående till 1 200 MSEK, har för solvensändamål omklassificerats till försäkringstekniska avsättningar.

4.1.7 Kontanter och andra likvida medel

I årsredovisningen och enligt Solvens II värderas likvidtillgodohavanden till nominellt värde. Förutom mindre kassabelopp består dessa av banktillgodohavanden i försäkringsrörelsen och medel som överförts till kapitalförvaltningen och som inte har investerats i placeringstillgångar.

4.1.8 Övriga tillgångar som inte visas någon annanstans

Under rubriken övriga tillgångar som inte visas någon annanstans anges poster som inte ingår i någon av de övriga posterna i Solvens II-balansräkningen, främst upplupna intäkter som inte är direkt hänförliga till försäkringsverksamheten samt vissa pensionstillgångar. Med undantag för hantering av pensionstillgångar, som beskrivs närmare i avsnitt 4.3.2, uppstår inga skillnader vid hantering av dessa balanser mellan årsredovisningen och redovisningen för solvensändamål. Detta förklaras av att bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.1.9 Tillgångar i IFRS-balansräkningen kopplade till beräkningen av Ifs försäkrings-tekniska avsättningar enligt Solvens II

4.1.9.1 Förutbetalda anskaffningskostnader

Förutbetalda anskaffningskostnader i Ifs finansiella rapportering avser försäljningskostnader som har ett klart samband med tecknande av försäkringsavtal. Med försäljningskostnader avses till exempel driftskostnader såsom provisioner, kostnader för marknadsföring, löner och kostnader för säljare, som direkt eller indirekt är relaterade till anskaffning eller förnyelse av försäkringsavtal. Försäljningskostnaderna periodiseras på ett sätt som motsvarar periodisering av ej intjänad premie. Avskrivningstiden överstiger vanligtvis inte tolv månader.

Tillgångar kopplade till förutbetalda anskaffningskostnader och skulder kopplade till förutbetalda intäkter i årsredovisningen redovisas inte i balansräkningen enligt Solvens II. Förutbetalda anskaffningskostnader och intäkter härrör från periodiserad redovisning i årsredovisningen. Dessa poster är inte relaterade till tidpunkten för kassaflödena för anskaffningskostnaderna, vilket är kriteriet för att redovisas som försäkringstekniska avsättningar i Solvens II. Framtida kassaflöden för anskaffningskostnad (dvs. de kassaflöden som förväntas men som ännu inte uppkommit i relation till gällande försäkringar) hanteras i stället genom

beräkningen av bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II.

4.1.9.2 Fordringar enligt återförsäkringsavtal

Fordringar enligt återförsäkringsavtal är benämningen på återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna i Solvens II. Försäkringstekniska avsättningar beskrivs närmare i avsnitt 4.2.

4.1.9.3 Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare

Enligt solvensklassificeringen avser försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare, fordringar att betalas av försäkringstagar och andra försäkringsgivare, samt fordringar som är kopplade till försäkringsrörelsen. Enligt Solvens II-klassificeringen ska de försäkringstekniska avsättningarna till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. I stället för att redovisa en fordran avseende framtida förväntade premier som ännu inte förfallit till betalning för gällande försäkringar, såsom sker vid hanteringen av premiefordringar i årsredovisningen, beaktas därför de framtida premierna fullt ut i den bästa skattningen av avsättningen för ej intjänade premier i Solvens II-balansräkningen.

Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare i Solvens II-balansräkningen avser endast de belopp som förfallit till betalning samt andra fordringar med anknytning till Ifs försäkringsverksamhet. Både i årsredovisningen och enligt Solvens II redovisas dessa fordringar till det belopp som förväntas inflyta.

4.2 Försäkringstekniska avsättningar

4.2.1 Värdering för solvensändamål, jämfört med värdering i årsredovisningen

Skillnader i värdering av försäkringstekniska avsättningar i Solvens II-balansräkningen och i Ifs årsredovisning avser främst följande:

- Redovisning av premiereserv i Solvens II jämfört med ej intjänade premier i den lagstadgade redovisningen.
- Tillämpning av diskontering.
- Redovisning av en explicit riskmarginal i Solvens II.

Vissa mindre värderingsskillnader uppstår även i beräkningen av motpartsfallissemang i förhållande till återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna.

Den sammantagna effekten av omvärderingen av försäkringstekniska nettoavsättningar för Solvens II-ändamål, inklusive nettoeffekterna av premiefordringar, vilket beskrivs i avsnitt 4.1 ovan, samt utelämnandet av förutbetalda anskaffningskostnader, innebär en minskad skuld med 4 871 MSEK, vilket förklaras av de justeringar som presenteras i tabellen nedan.

TABELL 15 – Omvärdering av försäkringstekniska avsättningar för Solvens II-ändamål

MSEK		
Solvens II-justeringar av försäkringstekniska avsättningar	2018	2017
Förutbetalda anskaffningskostnader, brutto	-1 156	-1 137
Fordringar enligt återförsäkringsavtal	-324	-290
Premiefordringar	-9 653	-8 921
Summa justering av tillgångar	-11 133	-10 348
Försäkringstekniska avsättningar, brutto (exkl. risk-marginal)	-18 261	-17 233
Återförsäkringsskulder	-45	-36
Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffnings-kostnader	-32	-29
Införande av riskmarginal	2 333	3 136
Summa justering av skulder	-16 004	-14 162
Total justering av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II	-4 871	-3 814

4.2.1.1 Förklaringar av de viktigaste kvantitativa skillnaderna

Tabell 16 visar skillnader i värdering mellan försäkringstekniska avsättningar för solvensändamål och posten försäkringstekniska avsättningar i årsredovisningen.

TABELL 16 – Uppdelning av försäkringstekniska avsättningar efter affärsgrenar enligt Solvens II

MSEK Typ av försäkringstekniska avsättningar	Återförsäkringars andel av bästa skattningar			Försäkringstekniska avsättningar, brutto				
	Års- redovisning	Solvens II		Års- redovisning	Solvens II		Bästa skattning	Risk- marginal
Summa	2 104	-325	1 779	89 654	-15 928	73 726	71 393	2 333
Sjukförsäkring som liknar livförsäkring	-	-	-	11 144	-106	11 038	10 786	252
Försäkring avseende inkomstskydd (skadelivräntor)	-	-	-	237	-3	234	226	8
Sjukvårdsförsäkring (skadelivräntor)	-	-	-	31	1	32	31	1
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada (skadelivräntor)	-	-	-	10 877	-104	10 773	10 529	244
Sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring	273	-35	238	15 665	-2 177	13 488	12 875	613
Försäkring avseende inkomstskydd	11	-5	6	7 929	-1 716	6 213	5 964	249
Sjukvårdsförsäkring	0	-	0	1 616	-368	1 248	1 203	45
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada	262	-30	232	6 120	-93	6 027	5 708	319
Livförsäkring utom sjukförsäkring	-	-	-	11 319	-570	10 749	10 558	191
Försäkring mot brand och annan skada på egendom (skadelivräntor)	-	-	-	52	-2	50	49	1
Ansvarsförsäkring för motorfordon (skadelivräntor)	-	-	-	11 070	-555	10 515	10 332	183
Allmän ansvarighetsförsäkring (skadelivräntor)	-	-	-	197	-13	184	177	7
Skadeförsäkring utom sjukförsäkring	1 831	-290	1 541	51 526	-13 075	38 451	37 174	1 277
Försäkring mot brand och annan skada på egendom	724	-131	593	13 326	-3 649	9 677	9 323	354
Sjö-, luftfarts- och transportförsäkring	182	-31	151	1 233	-98	1 135	1 071	64
Övrig motorfordonsförsäkring	22	-4	18	9 398	-5 291	4 107	4 010	97
Ansvarsförsäkring för motorfordon	9	-2	7	21 023	-3 583	17 440	16 951	489
Allmän ansvarighetsförsäkring	894	-122	772	6 490	-442	6 048	5 776	272
Assistansförsäkring	-	-	-	56	-12	44	43	1

Den största omvärderingseffekten beror på inkluderingen av framtida inbetalningar som ej är förfallna och i stället är en del av premiefordringar i årsredovisningen. Diskontering har också effekt på storleken hos de försäkringstekniska avsättningarna. De flesta försäkringstekniska avsättningar (med undantag för annuitetsreserven) diskonteras inte i årsredovisningen, medan i Solvens II är reserver föremål för diskontering. Som ett resultat

av diskontering minskar de avgivna avsättningarna och brutto-avsättningarna. Det som väger upp den positiva skillnaden ovan är införandet av en riskmarginal.

I årsredovisningen upptas en skuld för ett försäkringskontrakt baserat på principerna i IFRS 4 kring förekomsten av en betydande teckningsrisk. Baserat på Ifs bedömning att det inte finns någon betydande teckningsrisk för den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor, upptas den inte som ett försäkringskontrakt i årsredovisningen, utan som ett servicekontrakt med sina beståndsdelar upptagna inom övriga fordringar och övriga skulder. En skillnad uppstår mot hanteringen i solvensbalansräkningen där kontraktet ska behandlas som ett försäkringskontrakt. I solvensbalansräkningen klassas alla fordringar och skulder relaterade till den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor om till att vara en del av bästa skattningen. Som en del av denna behandling kvittas fordringarna mot skulderna inom bästa skattningen, då de beaktas som premieinflöden och därmed inkluderas i bästa skattningen.

4.2.2 Antaganden till grund för beräkning av Ifs försäkringstekniska avsättningar

4.2.2.1 Efterlevnad av solvenskraven

Värdet av försäkringstekniska avsättningar är lika med summan av en bästa skattning och en riskmarginal, vilket motsvarar det aktuella belopp som bolaget skulle behöva betala om det omedelbart förde över sina (åter) försäkringsförpliktelser till ett annat företag.

4.2.2.2 Allmänna bestämmelser

Ifs försäkringstekniska avsättningar beräknas inom väldefinierade homogena riskgrupper och affärgrenar. Alla väsentliga antaganden granskas kvartalsvis och materiella förändringar granskas i det aktuariella utlåtandet av varje affärsområdesaktuarie. Antaganden registreras och granskas utifrån adekvat data. Metodiken är dokumenterad i "Försäkringstekniska riktlinjer" och "Försäkringstekniskt beräkningsunderlag".

Den bästa skattningen beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal (dessa beräknas separat, se separat information rörande återförsäkringsfordringar i avsnitt 4.2.2.14 nedan). I beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas pengars tidvärde med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer.

Riskmarginalen beräknas genom fastställande av kostnaden för att tillhandahålla ett belopp för medräkningsbar kapitalbas som är lika med det solvenskapitalkrav som krävs för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under deras livstid. Den räntesats som används vid fastställandet av kostnaden för att tillhandahålla beloppet för medräkningsbar kapitalbas kallas kapitalkostnadsräntesats. Det solvenskapitalkrav som används vid beräkningen av riskmarginalen bygger på den partiella interna modellen.

4.2.2.3 Datakvalitet

Förteckningar över samtliga uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns separat för Danmark, Finland, Norge och Sverige.

De uppgifter som används vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är främst Ifs egna historiska data för skadeanspråk. Detta omfattar exempelvis betalningar, reserver och antal skador. Eftersom produkterna och riskerna är likartade från år till år inom varje definierad homogen riskgrupp, är uppgifterna förenliga med det ändamål för vilket de används (dvs. skattning av framtida skadeutveckling baserat på erfarenhet) och återspeglar de risker som If är exponerat för.

4.2.2.4 Riskfria räntesatser för relevanta durationer

De riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning med avseende på försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser beräknas separat för varje väsentlig valuta, baserat på uppgifter och data som är relevanta för den valutan. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer är bestämda på ett transparent, ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt. Volatilitetsjustering eller matchningsjustering tillämpas inte.

4.2.2.5 Riskfria basräntesatser för relevanta durationer

De riskfria basräntesatserna för relevanta durationer beräknas för följande valutor: DKK, EUR, GBP, NOK, SEK och USD, vilka täcker mer än 99% av de försäkringstekniska avsättningarna. För försäkringstekniska avsättningar i andra valutor används riskfria räntesatser för relevanta durationer i antingen EUR eller USD. För varje väsentlig valuta beräknas de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer på grundval av räntesatsen för ränteswappar i relevant valuta, justerat för kreditrisk och valutarisk i förekommande fall.

4.2.2.6 Uppdelning och upprättande av homogen riskgrupp

Försäkringsförpliktelser är uppdelade i homogena riskgrupper, och som ett minimum uppdelade per affärgren, vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Denna uppdelning är mer detaljerad än försäkringsklasser enligt Solvens II. När så krävs och när så är möjligt, delas paketerade produkter upp.

Affärgrenar enligt Solvens II skiljer sig från EU:s försäkringsklasser, vilka huvudsakligen används för presentation i årsredovisningen.

4.2.2.7 Metoder och antaganden

Aktuariella och statistiska metoder som används för att räkna ut Ifs försäkringstekniska avsättningar är proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten av de risker som If tar. Aktuariella och statistiska metoder som används för att beräkna bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar är baserade på vedertagna aktuariella och statistiska tekniker. Den information som beräkningen av försäkringstekniska avsättningar till stor del baseras på är Ifs egna historiska skadedata. Externa uppgifter som används, såsom konsumentprisindex och olika branschindex, baseras på officiella källor som anses tillförlitliga och transparenta samt tillgängliga för allmänheten.

4.2.2.8 Antaganden om framtida förvaltningsåtgärder

If gör antagandet att framtida återförsäkring kommer att köpas för att täcka en avveckling av tecknad affär. Detta antagande är relevant endast för värderingen av premiereserven, då horisonten för denna ligger bortom giltighetstiden för aktuellt gällande återförsäkringsavtal. Vid beräkningen av bästa skattning netto ingår därför kostnaderna för framtida återförsäkring.

4.2.2.9 Antaganden om försäkringstagarnas beteende

Beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt Solvens II beaktar sannolikheten att försäkringstagarna kan utnyttja rätten att annullera försäkringsavtalen. If beaktar försäkringstagarnas framtida beteende genom ett antagande om annullation, vilket bygger på en analys av tidigare försäkringstagares beteende för respektive affärgren och affärsområde, och baseras därmed på trovärdig och relevant erfarenhet av uppsägningar.

4.2.2.10 Proportionalitet och användning av förenklingar

If använder vedertagna aktuariella metoder som anses vara proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och

komplexiteten gällande försäkringsåtaganden. Avvikelsen mellan skattningar av de utestående skulderna vid olika tidpunkter övervakas kontinuerligt. Orsaker till väsentliga avvikelser mellan prognostiserat och faktiskt utfall undersöks för att bedöma om de antaganden som ligger till grund för den aktuella metoden behöver justeras.

If tillämpar inte den förenklade beräkningen av medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal, då fordringarna i stället beräknas direkt från bruttobeloppen. If tillämpar förenklade metoder för beräkning av riskmarginalen, beräkning av avsättningen för ej intjänade premier för bästa skattning för försäkringsåtaganden samt beräkning av förväntad förlust på grund av motpartsfallissemang.

4.2.2.11 Avtalsgräns

Vad gäller den gräns för försäkringsavtalet som används för solvensändamål tillämpar If ett proportionerligt tillvägagångssätt, varvid följande princip tillämpas: "Ett försäkringsavtal upptas när premierna förfaller till betalning, men senast när försäkringsskyddet påbörjas, såvida inte denna tolkning har en väsentlig inverkan på solvensbedömningen."

I vissa fall kan ett försäkringsavtal inte sägas upp, även då risktäckningsperioden ännu inte har inletts. Därmed leder tolkningen ovan inte till exakt samma definition av avtalsgränserna som definitionen enligt Solvens II. För närvarande redovisas inte avtal tillhörande ovan nämnda kategori i värderingen av försäkringstekniska avsättningar vilket leder till en försumbar överskattning av försäkringstekniska avsättningar. Varje försäkringsavtal upphör på slutdatumet, varefter försäkringsgivaren har rätt att justera premien för en ny period för att till fullo återspegla risken.

Principen förväntas inte ge upphov till väsentliga skillnader i värderingen av försäkringstekniska avsättningar.

4.2.2.12 Kassaflödesprognoser för beräkning av bästa skattning

Kassaflödesprognoser som används vid beräkningen av bästa skattning omfattar alla försäkringsersättningar som ska betalas till försäkrings- och förmånstagare (inklusive tredje part för ansvarsförsäkring och trafikförsäkring), samt betalningar till byggherrar, verkstäder osv. för utförda tjänster samt förväntade återvinningar enligt återförsäkringsavtal. Återvinningar samt betalningar för räddning och subrogation beaktas. I enlighet med tidigare resonemang om avtalsgränserna kommer kassaflöden för avsättningar för ej intjänade premier att omfatta framtida premiebetalningar för befintliga avtal om detta har en väsentlig inverkan på resultatet.

Bästa skattning motsvarar det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflödena med hänsyn tagen till pengars tidsvärde och, med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer. Bästa skattning beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal. Bästa skattning av framtida kassaflöden tar underförstått hänsyn till relevanta osäkerheter och beroenden.

Kostnader för avsättningar för oreglerade skador beaktas implicit eftersom de är en del av historiska skadedata (och fördelas på varje skada). Skaderegleringskostnader för inträffade skador beaktas vid skattningen av avsättningen för skaderegleringskostnader, medan kostnader för ej inträffade skador beaktas vid skattningen av premiereserven. Allokeringen av skaderegleringskostnaderna på homogena riskgrupper sker med användning av fördelningsnycklar upprätthållna av controlleravdelningarna, och

anses vara realistiskt och konsekvent över tiden.

Beräkningen av bästa skattning sker separat för varje materiell valuta.

Reserver beräknas på ett transparent sätt och ska kunna granskas av en kvalificerad expert.

4.2.2.13 Härledning av riskmarginalen

Riskmarginalen beräknas per juridisk person och baseras på den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav inom If.

Riskmarginalen är avsedd att utgöra en försäkringsteknisk avsättning motsvarande kapitalkostnaden för att bibehålla försäkringsskulderna till full avveckling i ett tomt referensföretag som antas ta över skulderna.

Vid beräkningen av riskmarginalen antas att tillgångarna väljs på ett sådant sätt att solvenskapitalkravet för den marknadsrisk som referensföretaget exponeras för är noll, dvs. det finns ingen kvarstående marknadsrisk. Kassaflöden omräknas till bästa skattningar, vilka i sin tur används för att beräkna ett primärt solvenskapitalkrav. Det primära solvenskapitalkravet för relevanta risker tillsammans med operativ risk diskonteras och en kapitalkostnad införs för att få fram den slutliga riskmarginalen för If. Riskmarginalen för den juridiska personen fördelas sedan på dess motsvarande affärgrenar, återspeglade dess bidrag till solvenskapitalkravet, i syfte att få fram varje affärgrens tilldelade riskmarginal.

4.2.2.14 Medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag¹³

De belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal för skadeförsäkringsförpliktelser beräknas separat för avsättningar för ej intjänade premier och avsättning för skador. Justeringen avseende förväntade förluster på grund av motpartsfallissemang beräknas som det förväntade nuvärdet av förändringen i kassaflöden som ligger till grund för de belopp som kan återvinnas från denna motpart, till följd av ett eventuellt motpartsfallissemang, inklusive insolvens eller tvist. Vid beräkningen tas hänsyn till sannolikheten för fallissemang under perioden för återförsäkringsförpliktelserna. Det sker separat per motpart och per typ av reserv. I de fall där en insättning har gjorts för kassaflödena, är belopp som kan återvinnas justerade för att undvika en dubbelräkning av tillgångar och skulder som hör till insättningen.

If har inga specialföretag.

4.2.2.15 Osäkerheter i samband med beräkningarna

Beskaffenheten hos försäkringstekniska avsättningar innebär att det alltid finns en inneboende osäkerhet i samband med beräkningarna, eftersom de oundvikligen innebär antaganden om framtida händelser. IFS främsta riskfaktorer som påverkar avsättningsrisken beskrivs närmare i 3.3.

4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar

4.3.1 Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar

Enligt klassificeringen i Solvens II-balansräkningen avser andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar skulder med osäker betalningstidpunkt eller osäkert belopp. Posten omfattar omstruktureringsreserver rörande beslutade organisationsförändringar samt avsättningar för andra åtaganden och osäkra förpliktelser.

¹³ Special Purpose Vehicle översätts till specialföretag enligt definition i Försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Denna post redovisas på samma sätt i Solvens II-balansräkningen som i årsredovisningen.

4.3.2 Pensionsåtaganden

Ifs pensionsförpliktelser omfattar pensionsplaner i flera nationella system reglerade genom lokal- och kollektivavtal samt socialförsäkringslagar. De utgörs av både avgiftsbestämda och förmånsbestämda planer. För avgiftsbestämda planer utgör pensionskostnaden den premie som erläggs för trygghet av pensionsförpliktelser i livförsäkringsbolag.

Gällande förmånsbestämda pensionsplaner följer redovisningen av pensionskostnader och förpliktelser i årsredovisningen inte full anpassning till IFRS-ramverket. Däremot säkerställs full IFRS anpassning i Solvens II-balansräkningen i enlighet med IAS 19 Ersättningar till anställda.

Enligt denna standard värderas pensionsskulder till nuvärdet av framtida pensionsförpliktelser, beräknad enligt Projected Unit Credit-metoden, minus marknadsvärdet av de förvaltningstillgångar som planen omfattar. Att gå från redovisning av pensionsförpliktelser för juridisk person till IAS 19-redovisning av skulderna innebär främst två effekter vid jämförelse mellan Solvens II och den lagstadgade informationen i balansräkningen:

- Ett företags pensionsförpliktelser presenteras netto. Till följd av detta kvittas förutbetalda kostnader på 96 MSEK (tillgångar) mot pensionsförpliktelser i räkenskaperna uppgående till 251 MSEK, vilket leder till en nettoskuld på 155 MSEK.
- Till följd av omvärderingen av pensionsförpliktelser med användning av IAS 19 ökar nettoskulden med 371 MSEK jämfört med den lagstadgade redovisningen, vilket leder till en omvärderad nettoställning på 526 MSEK.

Ytterligare information rörande pensionsförpliktelserna finns i avsnitt 4.5.

4.3.3 Uppskjutna skatteskulder

Uppskjuten skatt hänförlig till temporära skillnader mellan de värden som redovisas enligt Solvens II och motsvarande skattemässiga värden, beaktas i Solvens II-balansräkningen.

Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder redovisas netto i de fall de är hänförliga till samma skattemyndighet och kan kvittas mot varandra. Skatteeffekter av skattemässiga underskottsavdrag redovisas som uppskjuten skattefordran om det är sannolikt att den kan användas mot skattepliktiga vinster i framtiden.

Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder diskonteras inte och värderas till de skattesatser som förväntas gälla när tillgången realiserar eller skulden regleras. I Tabell 17 presenteras skattesatser för beräkning av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder per den 31 december 2018.

TABELL 17 – Skattesatser

Land	Skattesats	
	2018	2017
Sverige	21,4%	22%
Norge	25%	25%
Danmark	22%	22%
Finland	20%	20%
Storbritannien	22%	22%
Tyskland	28%	28%
Frankrike	35%	35%
Nederländerna	0%	0%

För året redovisade If en uppskjuten skatteskuld netto på 184 MSEK i årsredovisningen. Efter Solvens II-värdejusteringar ökade det uppskjutna skuldbeloppet med 910 MSEK till en uppskjuten skatteskuld netto på 1 095 MSEK.

TABELL 18 – Avstämning av uppskjuten skatt (netto) i Solvens II-balansräkningen

MSEK	Bokfört värde i		
Beräkning av uppskjuten skatt, netto	årsredovisningen	SII-justeringar	Solvens II-värde
1. Avsättningar, inklusive pensionsförpliktelser redovisade i linje med IAS 19 i Solvens II	69	84	153
2. Goodwill eliminerad i Solvens II-redovisningen	-	10	10
3. Underavskrivningar	4	-	4
4. Placeringstillgångar till verkligt värde	-239	-10	-249
5. Uppskjuten skatt avseende obeskattade reserver	-97	-	-97
6. Försäkringstekniska avsättningar omräknade enligt Solvens II	-	-1 061	-1 061
7. Övriga immateriella tillgångar eliminerade i Solvens II-redovisningen	-	51	51
8. Efterställda skulder	-	16	16
9. Övriga temporära skillnader	79	-	79
Uppskjutna skatteskulder, netto	-184	-910	-1 095

De huvudsakliga orsakerna till Solvens II-justeringen är, såsom visas i tabellen ovan, försäkringstekniska avsättningar (inklusive återförsäkringsfordringar), effekterna av IAS 19-redovisning av pensionsförpliktelser samt den avvikande hanteringen av goodwill, förutbetalda anskaffningskostnader och immateriella tillgångar.

För Solvens II-ändamål redovisas inte uppskjutna skatter i relation till allokeringar av obeskattade reserver (avser säkerhetsreserven). Till följd av detta finns det ingen kvantitativ skillnad mellan Solvens II-hanteringen och hanteringen av dessa reserver i årsredovisningen.

4.3.4 Derivat

Hanteringen av derivat som presenteras i avsnitt 4.1 ovan avser både derivattillgångar och derivatskulder.

4.3.5 Försäkringsskulder och skulder till förmedlare

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller försäkringsskulder och skulder till förmedlare belopp som förfallit till betalning till försäkringstagare, andra försäkringsgivare och verksamhet kopplad till försäkringsrörelsen, men som inte redovisas som en del av de försäkringstekniska avsättningarna. Dessa poster redovisas till upplupet anskaffningsvärde både i årsredovisningen och i Solvens II-balansräkningen, då bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.3.6 Återförsäkringsskulder

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller återförsäkringsskulder belopp som förfallit till betalning till återförsäkrare och verksamhet kopplad till återförsäkring (dock med undantag för depåer, vilka redovisas separat).

Enligt Solvens II-klassificeringen ska de försäkringstekniska avsättningarna till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. I stället för att redovisa en skuld avseende framtida förväntade avgivna premier som ännu inte förfallit till betalning för gällande försäkringar, beaktas därför de framtida premierna fullt ut i den bästa skattningen av återförsäkrarens andel av avsättningen för ej intjänade premier (i återförsäkringsfordringarna) i Solvens II-balansräkningen. Skulder uppgående till 45 MSEK omklassificeras från återförsäkringsskulder till återförsäkrarens andel av försäkringsförpliktelsen. Den återstående balansen återförsäkringsskulder består av belopp att betala till återförsäkrare. Dessa hanteras på samma sätt i årsredovisningen som för solvensändamål.

4.3.7 Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)

Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring), som främst består av skatteskulder och premieskatt, redovisas till upplupet anskaffningsvärde både i årsredovisningen och enligt Solvens II, då bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.3.8 Efterställda skulder

I årsredovisningen redovisas utgivna förlagslån till upplupet anskaffningsvärde (i originalvaluta). I anskaffningsvärdet ingår över-/underkurser uppkomna vid emissionstillfället samt andra externa kostnader hänförliga till upplåningen. Under lånets löptid redovisas kostnader för förlagslån med tillämpning av upplupet anskaffningsvärde, varvid över-/underkurser samt aktiverade upplåningskostnader periodiseras över lånets löptid. För lån med räntejustering sker dock detta längst till och med räntejusteringstidpunkten.

Ifs efterställda skuld uppfyller, enligt Solvens II-regelverket, kraven för att ingå i kapitalbasen och därför redovisas hela balansen under rubriken Efterställda skulder i kapitalbasen.

För Solvens II-ändamål redovisas initialt efterställda skulder till verkligt värde minus transaktionskostnader. Vid efterföljande värderingar räknas det diskonterade värdet om med gällande statsobligationsränta plus den spread som observerats vid den initiala redovisningen.

Vid årets slut ger värderingsdifferensen mellan Solvens II och årsredovisningen upphov till en ökning av Ifs efterställda skuld med 76 MSEK. Denna justering ger även upphov till förändringar i uppskjuten skatt i Solvens II-balansräkningen.

4.3.9 Övriga skulder som inte visas någon annanstans

Under rubriken övriga skulder som inte visas någon annanstans anges skulder som inte ingår i någon av de övriga posterna i Solvens II-balansräkningen, främst upplupna personalkostnader och sociala avgifter samt återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader.

Med undantag för hanteringen av återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader, som i årsredovisningen uppgår till 32 MSEK men som för solvensändamål elimineras, uppstår inga skillnader mellan balansen i årsredovisningen och enligt Solvens II.

4.4 Alternativa värderingsmetoder

Standardvärderingsmetoden för solvensändamål är att värdera tillgångar och skulder med hjälp av noterade marknadspriser på aktiva marknader (QMP). En aktiv marknad kännetecknas normalt av noterade priser som är enkelt och regelbundet tillgängliga och som representerar aktuella och regelbundet förekommande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Om noterade marknadspriser på aktiva marknader för dessa tillgångar eller skulder inte är tillgängliga, ska företagen som alternativt använda noterade marknadspriser på aktiva marknader för liknande tillgångar och skulder, med justeringar för att återspegla skillnader (QMPS). Om inte heller det alternativet är tillgängligt, ska företagen använda alternativa värderingsmetoder (AVM). Detta avsnitt beskriver Ifs användning av AVM.

Inga större Solvens II-justeringar görs för finansiella tillgångar, fastigheter eller finansiella skulder, med undantag för efterställda skulder. Eftersom Solvens II-ramverket har många likheter med IFRS-ramverket vad gäller identifiering, värdering och klassificering av finansiella tillgångar och skulder har If valt att basera klassificeringen för Solvens II-ändamål på det redan existerande underlaget för redovisning av finansiella instrument i den finansiella rapporteringen. Detta för att säkerställa konsekvent tillämpning av verkligt-värde-hierarkin, som enligt IFRS-ramverket består av:

- Nivå 1: Noterade priser på aktiva marknader.
- Nivå 2: Noterade priser på Nivå 1 är inte tillgängliga, men det verkliga värdet baseras på observerbara marknadsdata.
- Nivå 3: Indata som inte baseras på observerbara marknadsdata.

Tabell 19 visar hur tillgångarna fördelas mellan kategorierna QMP/QMPS och AVM för Solvens II-värderingen. Försäkringstekniska avsättningar och de typer av tillgångar och skulder för vilka det redovisade värdet anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet ingår inte i tabellen. If bedömer osäkerhetsnivån som obetydlig eftersom endast en mindre del av placeringstillgångarna klassificeras som AVM.

TABELL 19 – Solvens II-tillgångar fördelade mellan QMP och AVM

MSEK	AVM	QMP/QMPS	Summa
Typ av tillgångar			
Statsobligationer	-	8 402	8 402
Företagsobligationer	-	82 337	82 337
Derivat	-	94	94
Aktier	8	7 842	7 850
Investeringsfonder	194	3 517	3 711
Fastigheter	122	-	122
Summa	324	102 192	102 516

Nedan beskrivs Ifs AVM per tillgångslag:

Aktier. För vissa onoterade aktier erhålls externa värderingar som ligger till grund för Ifs värdering. De externa värderingarna bygger på modeller som innehåller icke observerbara förutsättningar.

Investeringsfonder. If har investeringar i private equity fonder. De verkliga värdena baseras på kurser och andelsvärden som erhålls från fonderna. Dessa kurser har fastställts utifrån värdeutvecklingen i de underliggande tillgångarna i enlighet med marknadspraxis.

Fastigheter. Värdet på Ifs fastighetsinnehav utgörs av nettoförsäljningsvärdet och fastställs årligen av externa värderingsmän med tillämpning av ortprismetoden eller cashflowmodeller. Se även avsnitt 4.1.4.1.

4.5 Övrig information

4.5.1 Leasingarrangemang

Leasingavtal där ett företag har väsentligen alla risker och fördelar med ägandet, klassificeras som finansiell leasing. Leasingavtal där en väsentlig del av riskerna och fördelarna med ägandet inte överförs till företaget som är leasingtagare, klassificeras som operationell leasing.

If har endast betydande operationella leasingavtal i egenkap av hyrestagare. Leasingarrangemangen avser lokal- och fordonleasing enligt vad som beskrivs nedan. Betalningar enligt operationella leasingavtal belastar resultatet linjärt under leasingperioden. Leasingtillgångar och leasingkulder redovisas varken i balansräkningen i årsredovisningen eller enligt Solvens II.

TABELL 20 – Operationella leasingavtal

Totala framtida minimileaseavgifter					Totala leaseavgifter under perioden
MSEK	<1 år	1–5 år	>5 år	Total	
Tillgångsklass					
Materiella anläggnings-tillgångar	256	766	360	1 382	298

4.5.2 Förmånsbestämda pensionsplaner

Det här avsnittet innehåller information om Ifs ersättningar till anställda i form av förmånsbestämda planer, i enlighet med riktlinjerna för rapportering och offentliggörande av information. För mer detaljerad information hänvisas till Ifs årsredovisning, not 12.

If har förmånsbestämda planer i Sverige och Norge. De pensionsförmåner som omfattas är för båda länderna ålderspension och efterlevandepension. Gemensamt för de förmånsbestämda pensionsplanerna är att de anställda och efterlevande som omfattas av planerna har rätt till en garanterad pension som huvudsakligen beror på de anställdas tjänstgöringstid och pensionsmedförande lön vid pensionstillfället. Den dominerande förmånen är ålderspension, vilken avser dels temporär pension före förväntad pensionsålder, dels livsvarig pension efter förväntad pensionsålder.

TABELL 21 – Förpliktelser för ersättningar till anställda per den 31 december 2018

MSEK	2018	2017
Beräknad pensionsförpliktelse till nuvärde, inklusive sociala avgifter	2 750	2 639
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 224	2 082
Nettoförpliktelse som redovisas i Solvens II-balansräkningen	526	558

Pensionerna är huvudsakligen finansierade genom försäkring där försäkringsgivarna fastställer premierna och utbetalar förmåner (säkerställda planer). I Norge tryggs pensionsutfästelserna i Storebrand och i Sverige tryggs större delen i Skandia och en mindre del i Försäkringsbranschens pensionskassa (FPK). Ifs åtagande fullgörs primärt genom att premierna betalas till respektive försäkringsgivare. Utöver säkerställda pensionsplaner finns i Norge även ej säkerställda planer, för vilka If ansvarar för de löpande utbetalningarna. För de säkerställda pensionsförmånerna förvaltas det hänförliga kapitalet som en del i försäkringsgivarnas förvaltningsportföljer. Ansvaret för övervakning av

pensionsplanerna inklusive investeringsbeslut och tillskott ligger gemensamt på försäkringsgivarna och If. Pensionsplanerna är i stort utsatta för likartade väsentliga risker avseende förmånernas slutliga belopp, investeringsrisk i plantillgångarna samt att val av diskonteringsränta påverkar deras värdering i redovisningen.

Pensionsförpliktelserna samt den på räkenskapsperioden hänförliga pensionskostnaden beräknas med aktuariella metoder. Pensionsrättigheter anses intjänade linjärt under anställningstiden. Beräkningen av pensionsförpliktelser baseras på framtida förväntade pensionsutbetalningar och inkluderar antaganden om dödlighet, personalomsättning och lönetillväxt. Den nominellt

beräknade skulden diskonteras till nuvärde. Efter avräkning för förvaltningstillgångar redovisas i balansräkningen en nettotillgång eller nettoskuld.

I följande tabeller redovisas några väsentliga antaganden, specifikeringar av pensionskostnader, tillgångar och skulder samt en känslighetsanalys som visar den potentiella effekten på förpliktelserna av rimliga ändringar av dessa antaganden per utgången av räkenskapsåret. Redovisade belopp har angivits inklusive särskild löneskatt i Sverige (24,26%) och motsvarande avgift i Norge (14,1%-19,1%).

TABELL 22 – Specifikation av förpliktelser för ersättningar till anställda per geografiskt område

MSEK	Sverige	Norge
Redovisas i resultaträkning och övrigt totalresultat		
Kostnader avseende tjänstgöring under innevarande år	-49	-18
Kostnader/intäkter avseende tjänstgöring tidigare år m.m.	-1	-
Räntekostnad, nettopensionsskuld	-4	-8
Summa i resultaträkning	-54	-26
Omvärderingar av nettopensionsskulden	92	-28
Summa i totalresultat	146	-2
Redovisas i balansräkning		
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	2 153	597
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	1 911	314
Nettoskuld redovisad i balansräkning	243	283
Specifikation per tillgångsslag		
Obligationer, nivå 1	44%	51%
Obligationer, nivå 2	0%	13%
Aktier, nivå 1	23%	14%
Aktier, nivå 3	9%	2%
Fastigheter, nivå 3	11%	14%
Övrigt, nivå 1	0%	6%
Övrigt, nivå 2	6%	1%
Övrigt, nivå 3	7%	0%

TABELL 23 – Aktuariella antaganden som används för beräkningen av förmånsbestämda pensionsplaner

2018	Sverige	Norge
Diskonteringsränta	2,50%	2,75%
Lönetillväxt	2,75%	3,00%
Prisinflation	2,00%	2,00%
Livslängdstabell	FFFS 2007:31 +1 år	K2013
Pensionsförpliktelsernas genomsnittliga löptid	21 år	12 år
Förväntade inbetalningar till de förmånsbestämda pensionsplanerna under 2019 och 2018	89 MSEK	19 MSEK

TABELL 24 – Känslighetsanalys av effekten av rimligt möjliga förändringar

MSEK	2018			2017		
	Sverige	Norge	Summa	Sverige	Norge	Summa
Diskonteringsränta, +0,50 %	-260	-37	-297	-233	-45	-278
Diskonteringsränta, -0,50 %	300	41	341	268	51	319
Lönetillväxt, +0,25 %	77	4	81	73	5	79
Lönetillväxt, -0,25 %	-70	-4	-74	-68	-5	-73
Förväntad livslängd, +1 år	92	14	106	77	17	95

TABELL 25 – Analys av förpliktelserna för ersättningar till anställda

MSEK	2018			2017		
	Säkerställda planer	Ej säkerställda planer	Summa	Säkerställda planer	Ej säkerställda planer	Summa
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	2 458	292	2 750	2 357	283	2 639
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 224	-	2 224	2 082	-	2 082

5 Solvenssituation

5.1 Kapitalbas

5.1.1 Mål, principer och metoder för hantering av kapitalbas

5.1.1.1 Ramverk för kapitalhantering

Ifs strategi för kapitalhantering fokuserar på kapitaleffektivitet och sund riskhantering genom att en tillräcklig kapitalnivå bibehålls i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringshorisont. Kapitalhanteringen ska säkra finansiell styrka över tid samt skapa förutsättningar för tillväxt och för att uppfylla övriga verksamhetsmål genom en sund riskhantering. Styrelsen har det övergripande ansvaret för strategin för risk- och kapitalhantering. Strategin regleras i Ifs riskhanteringspolicy.

Det lagstadgade solvenskapitalkravet fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamheten utan tillsynsningripande och är utgångspunkten när erforderlig kapitalnivå bedöms. Hänsyn tas också till andra interna och externa kapitalmål. En tillräcklig kapitalbuffert krävs för att säkerställa fortlöpande solvens. Följande metoder för kapitalhantering tillämpas inom If för att säkra tillräcklig kapitalnivå:

- Beräkning av risk- och kapitalställning minst en gång per kvartal, med hjälp av både lagstadgade och interna solvensmål.
- Bedömning av buffertar och kapitalbehov.
- Projektion av risker och kapitalbehov enligt den finansiella planen.
- Allokering av kapital till affärsområden och affärgrenar för att säkerställa att ett riskbaserat tillvägagångssätt används för att sätta mål och utvärdera lönsamhet.
- Säkerställande av utdelningskapacitet genom effektivt nyttjande av återförsäkring, koncernsynergier och diversifieringsfördelar.
- Genomförande av stress- och scenariotester för att bedöma riskkänslighet och utvärdera den framtida kapitalsituationen.

Riskhanteringsfunktionen utvärderar regelbundet, genom löpande analys och bedömning, solvenssituationen utifrån både externa och interna mål.

Ifs risker mäts, redovisas och sammanställs i syfte att göra en övergripande utvärdering av risk och kapital. Resultatet av dessa aktiviteter och dess uppföljning dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport utarbetas till ORSA-kommittén, och en sammanfattning av denna skickas till styrelsen. Solvenssituationen rapporteras kvartalsvis till Finansinspektionen.

Den årliga ORSA-processen, vilken beskrivs under avsnitt 2.3.8, är ett viktigt verktyg för att utvärdera om kapitalbasen är tillräcklig både i dagsläget och på medellång sikt (tre år).

Risk- och solvensbedömningen och den normala övervakningen förmedlar också indata för Ifs kapitalhanteringsplan på medellång sikt. Kapitalhanteringsplanen täcker planperioden på tre år och beaktar eventuella planerade emissioner, inlösen och återbetalningar av kapitalbasposter samt analyserar hur utdelningsprognoserna kan komma att påverka kapitalbasen.

Genom att kombinera åtgärderna ovan kan If på ett effektivt sätt övervaka och planera sitt kapitalbehov under verksamhetens planeringsperiod och säkerställa att styrelsen får relevant information för sin strategiska ledningsprocess och beslutsfattande. I risk- och solvensbedömningen tas hänsyn både till risker på medellång och lång sikt genom regelbunden analys av eventuella,

sannolika eller förutsebara förändringar av riskprofilen och affärsstrategin, som kan påverka tidigare analyser och/eller känsligheten för gjorda antaganden.

5.1.1.2 Kapitältäckningsmål

Det lagstadgade solvenskapitalkravet är en del av det riskbaserade solvensramverket och avser att täcka alla potentiella risker If exponeras för. Tillgängligt kapital benämns som medräkningsbar kapitalbas enligt Solvens II-regelverket. Enligt regelverket ska ett försäkringsbolag ha en tillräcklig kapitalbas som vid varje givet tillfälle har täckning för en konfidensgrad på 99,5% (händelse som inträffar en gång på 200 år). Solvenskapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som gör det möjligt för ett bolag att täcka oförutsedda förluster och ge rimlig säkerhet för försäkringstagare och förmånstagare. En överträdelse av solvenskapitalkravet leder till ett första myndighetsingripande i tillsynen av bolagets solvens. Minimikapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som innebär att bolaget i 85% av alla möjliga utfall på ett års sikt kan uppfylla sina åtaganden, och är en solvensnivå under vilken försäkringstagare och förmånstagare blir föremål för en oacceptabel risknivå om försäkringsbolaget tillåts fortsätta sin verksamhet.

Utöver de lagstadgade kapitalkraven tillämpar If också andra mål för att beskriva sin risk- och kapitalställning:

- Ekonomiskt kapital är ett internt mål och används till att fastställa interna risklimiters och mäta och hantera den sammanställda riskexponeringen.
- Mål från externa ratingbolag – till exempel för att bibehålla kreditbetyget A från Standard & Poor's och Moody's.

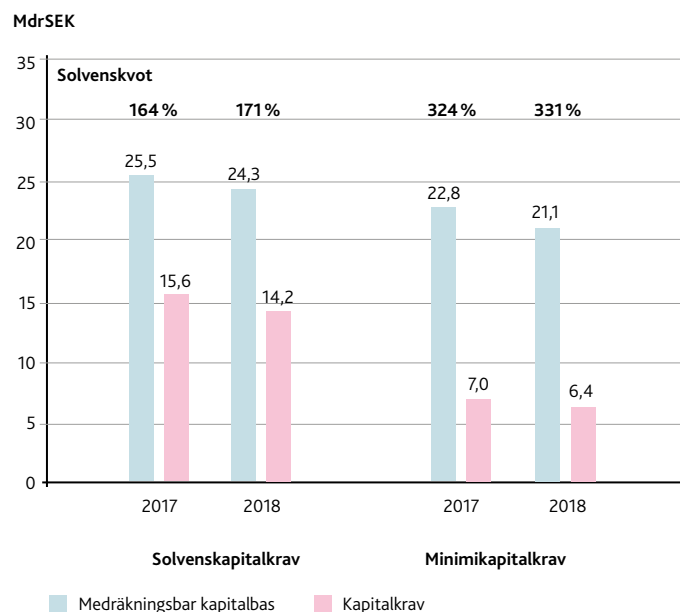
5.1.2 Ifs kapitalbas och solvensställning

Per den 31 december 2018 hade If en solvenskvot för att möta solvenskapitalkravet på 171% (164%) och en solvenskvot för att möta minimikapitalkravet på 331% (324%). Övergångsregler för aktiekursrisk tillämpas.

Som framgår av Figur 19 har solvenskapitalkravet minskat mer än kapitalbasen, vilket förklarar den förbättrade solvenskvoten. Kapitalkravet har minskat till följd av att försäkringsrisken i före detta If Finland inkluderas i Ifs partiella interna modell från och med Q1 2018 samt att marknadsrisken har minskat.

If har en stark kapitalstruktur och solvens med god lönsamhet och stabila resultat. If bedöms ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

FIGUR 19 – Översikt av Ifs kapital och solvens

5.1.2.1 Förändringar i kapitalbasen under redovisningsperioden

Total medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet har minskat med 1 243 MSEK under redovisningsperioden. Inga kapitalbasposter har emitterats eller inlösts under redovisningsperioden.

TABELL 26 – Förändringar i kapitalbasen

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 1 januari 2018	25 512	21 349	-	4 163	-
Resultat enligt årsredovisning	6 132	6 132	-	-	-
Övrigt totalresultat enligt årsredovisningen	-2 373	-2 373	-	-	-
Förändring av kapitalbasposter som inte ingår i eget kapital enligt årsredovisningen	133	9	-	124	-
Förändring av Solvens II-värderingsjusteringar för överskott av tillgångar mot skulder	1 077	1 063	-	14	-
Återläggning av förändring i Solvens II-värderingsjusteringar för efterställda skulder	-11	-	-	-11	-
Norskt naturskadekapital, beskattad del	0	-129	-	129	-
Föreslagen utdelning	-6 200	-6 200	-	-	-
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 31 december 2018	24 269	19 850	-	4 419	-

5.1.2.2 Sammansättning av medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

Ifs kapitalbas utgörs av primärkapital bestående av överskott av tillgångar mot skulder och av efterställda skulder i Solvens II-balansräkningen som kan återopas för att täcka förluster. If har för närvarande inga kapitalbasposter som kvalificerar för behandling som tilläggskapital.

Ifs tillgängliga kapitalbas nivåindelas baserat på förutsättningar för att täcka solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav. Nivåerna återspeglar graden av förlusttäckning för ett bolags kapitalbas i händelse av likvidation.

5.1.2.3 Nivåindelning av primärkapitalposter

Per den 31 december 2018 uppfyllde Ifs stamaktiekapital på 104 MSEK (104 MSEK) kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

Ifs avstämningsreserv uppgick till 19 746 MSEK (21 244 MSEK) per den 31 december 2018. Avstämningsreserven består av eget kapital och obeskattade reserver (exklusive stamaktiekapital och norskt naturskadekapital) enligt årsredovisningen samt Solvens II-värderingsjusteringar. En föreslagen utdelning på 6 200 MSEK (7 000 MSEK) har avräknats från avstämningsreserven. Avstämningsreserven uppfyller kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

Genom sin norska filial tillhandahåller If egendomsförsäkring som bland annat skyddar mot skador som orsakas av naturkatastrofer. Filialen är därför medlem av den s. k. norska naturskadepoolen och skyldig att avsätta eget kapital i form av naturskadekapital. Ifs norska naturskadekapital på 3 214 MSEK (2 994 MSEK) ingår som kapitalbas på nivå 2 och presenteras som övriga poster godkända av tillsynsmyndigheten.

Övriga poster som ingår som kapitalbas på nivå 2 består av Ifs efterställda skuld på 1 205 MSEK (1 170 MSEK), nominellt uppgående till 110 MEUR. Värdeökningen beror till största delen på valutakursförändringen på 45 MSEK minskad med förändringen i Solvens II-värderingsjusteringar på 11 MSEK. Skulden på 110 MEUR är daterad, med ett slutligt förfall under 2041. Skulden har begränsade incitament för återbetalning med en första inlösenoption per den 8 december 2021 (10 år från emissionsdatum). Den efterställda skulden kan införas som kapitalbas på nivå 2 genom övergångsregler. If kan, efter ett myndighetsgodkännande och med fullgod solvensställning, välja att lösa in skulden vid första inlösenoptionsdatum eller vid de kvartalsvisa räntebetalningsdatumen som infaller efter den 8 december 2021.

TABELL 27 – Nivåindelning av kapitalbas

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Stamaktiekapital	104	104	-	-	-
Avstämningsreserv	19 746	19 746	-	-	-
Efterställda skulder	1 205	-	-	1 205	-
Andra kapitalbasposter godkända av tillsynsmyndigheten	3 214	-	-	3 214	-
Summa medräkningsbar kapitalbas, QRT S.23.01.01	24 269	19 850	-	4 419	-

5.1.2.4 Kriterier avseende krav om minsta duration för primärkapitalposter, i synnerhet efterställda skulder

Samtliga poster som ingår i kapitalbasposterna på nivå 1 är odaterade och uppfyller därmed permanenskraven. Den efterställda skulden med nominellt belopp på 110 MEUR i kapitalbasens nivå 2 är inte odaterad. Dock finns ett slutligt förfall under 2041 och durationen bedöms därför vara tillräckligt lång. Detta kan jämföras med den viktade genomsnittliga durationen för Ifs försäkringstekniska avsättningar på 6,7 år (6,5 år).

5.1.2.5 Tillämpning av generella gränskrav för medräkning

If har en tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla både solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Medräkningsbegränsningar avseende kapitalbasen på nivå 2 för täckning av solvenskapitalkrav saknas, men det finns en medräkningsbegränsning för täckning av minimikapitalkravet eftersom kapitalbasen på nivå 2 är begränsad, vilket gör att den endast täcker 20% av minimikapitalkravet.

TABELL 28 – Bedömning av medräkningsbar kapitalbas (inklusive nivåindelning)

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla solvenskapitalkravet	24 269	19 850	-	4 419	-
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla minimikapitalkravet	21 129	19 850	-	1 278	-
Solvenskapitalkrav	14 205				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/solvenskapitalkrav	171%				
Minimikapitalkrav	6 392				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/minimikapitalkrav	331%				

5.1.2.6 Avstämning av eget kapital mot överskott av tillgångar mot skulder enligt Solvens II

Överskottet av tillgångar mot skulder härleds som en komponent av eget kapital efter att alla tillgångar och skulder har omvärderats enligt Solvens II-regelverket, såsom redovisas i QRT S.02.01.02 och S.23.01.01.

Efterställda skulder som uppfyller kraven för medräkning i kapitalbasen utgör en del av primärkapitalet, tillsammans med överskottet av tillgångar mot skulder. Efterställda skulder ingår i primärkapitalet enligt en värderingsmetod som uppfyller Solvens II-reglerna.

TABELL 29 – Eget kapital och obeskattade reserver, överskott av tillgångar mot skulder och tillgängligt primärkapital

MSEK	2018	2017
Stamaktiekapital	104	104
Reservfond	388	388
Fond för utvecklingskostnader	209	104
Fond för verkligt värde	2 423	5 070
Balanserad vinst och årets resultat	15 815	16 514
Obeskattade reserver	7 043	6 957
Summa eget kapital och obeskattade reserver enligt årsredovisningen	25 983	29 137
Justeringar för Solvens II värdering		
Elimineringar för goodwill och immateriella tillgångar	-282	-489
Förändringar av uppskjuten skatt	-910	-629
Förändringar av försäkringstekniska avsättningar, netto	4 871	3 814
Förändringar av åtaganden avseende pensionsförmåner	-371	-402
Värdering av fastigheter till verkligt värde	50	0
Förändringar av värdering av efterställda skulder	-76	-88
Totalsumma för alla avstämningsrörelser, p.g.a. värderingsskillnader	3 282	2 205
Överskott av tillgångar mot skulder, Solvens II balansräkning	29 264	31 342
Efterställda skulder i primärkapital (återinförda)	1 205	1 170
Föreslagen utdelning	-6 200	-7 000
Summa tillgängligt primärkapital, redovisat i QRT för kapitalbas	24 269	25 512

5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

If tillämpar den partiella interna modellen för beräkning av det lagstadgade solvenskapitalkravet. Modelleringen av teckningsrisken i den partiella interna modellen kombineras med övriga riskmoduler beräknade med standardformeln. Solvenskapitalkravet utgör en kombination av de väsentligaste teckningsriskerna beräknade med hjälp av Ifs interna modell och övriga risker, bl.a. marknadsrisker, som beräknas med hjälp av standardformeln samt med tillämpning av övergångsregler för aktiekursrisken. If använder inga bolagsspecifika parametrar i riskmodulerna för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring som baseras på standardformeln. If tillämpar inte heller förenklade beräkningar för några av standardformelns riskmoduler (eller undergrupper).

Ifs solvenskapitalkrav beräknas genom att subtrahera en skattejustering från solvenskapitalkravets belopp före skatt, vilken representerar den uppskjutna skattens förlusttäckningskapacitet. If utgår från att bolaget kan utnyttja skattejusteringen fullt ut, antingen med hjälp av de befintliga uppskjutna skatteskulderna i Solvens II-balansräkningen eller mot framtida vinster efter en 200-års stresshändelse. Ifs obeskattade reserver ingår i sin helhet i kapitalbasen och därför justeras beräkningen av skattejusteringsbeloppet för solvenskapitalkravet så att den tar hänsyn till att dessa reserver först och främst täcker förlusterna före skatt. Detta påverkar beräkningen av skattejusteringen, eftersom det innebär att Ifs beräkning av förlusttäckningskapaciteten för uppskjutna skatter endast tar hänsyn till den del av solvenskapitalkravet före skatt som överskrider de obeskattade reserverna.

Minimikapitalkravet beräknas för respektive affärgren inom If genom att lägga till:

- En faktor som tillämpas på försäkringstekniska avsättningar (med undantag för riskmarginalen) för varje affärgren, netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll.
- En faktor som tillämpas på premieinkomsten för varje affärgren under de senaste 12 månaderna, netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll.

Avsikten är att minimikapitalkravet ska kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet med en konfidensgrad på cirka 85% över en ettårig tidshorisont. If har exponeringar både i samband med liv- och skadeförsäkring och därför härleds bolagets minimikapitalkrav (linjär formelkomponent) separat för livförsäkring (inkluderar Ifs livräntor för skadeförsäkring och hälso- och sjukvårdsförsäkring) och exponeringar i samband med skadeförsäkring. Den slutliga beräkningen av minimikapitalkravet tar hänsyn till att minimikapitalkravet måste ligga inom följande gränser:

- Minst 25% och maximalt 45% av solvenskapitalkravet
- Minimikapitalet får inte vara lägre än 3,7 MEUR (garantibeloppet).

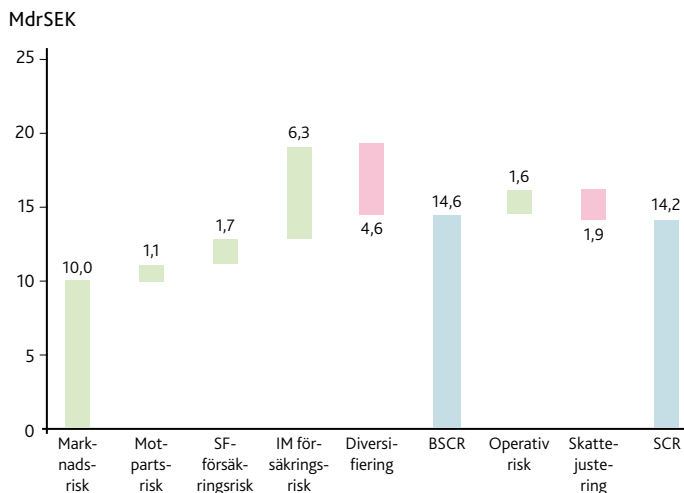
Minimikapitalkravet för den 31 december 2018 motsvarar den övre gränsen för minimikapitalkravet (6 392 MSEK eller 45% av solvenskapitalkravet).

Vidare upplysningar om Ifs solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav finns i QRT S.25.02.21 och S.28.01.01.

5.2.1 Översikt av Ifs lagstadgade kapitaltäckningskrav

Figur 20 sammanfattar Ifs solvenskapitalkrav baserat på den partiella interna modellen.

FIGUR 20 – Solvenskapitalkrav

Vid sidan av teckningsrisk dominerar marknadsrisk i Ifs beräkning av det primära solvenskapitalkravet. De främsta komponenterna för marknadsrisk som är relevanta för If är spreadrisk, aktiekursrisk och valutarisk. Mer detaljerade siffror återfinns i QRT S.25.02.21.

Den 31 december 2018 uppgick Ifs solvenskapitalkrav enligt den partiella interna modellen (med övergångsregler för aktiekursrisk) till 171% och minimikapitalkravet till 331%.

Under året har solvenskapitalkravet minskat från 15 923 MSEK till 14 205 MSEK, främst på grund av godkännandet av ansökan om att utöka den partiella interna modellens omfattning till att inkludera If Finlands verksamhet (fusionerades in i bolaget under 2017) samt en minskning i marknadsrisk. Minimikapitalkravet har minskat från 7 017 MSEK till 6 392 MSEK under året, drivet av minskningen i solvenskapitalkravet.

5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet

Undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk används inte av If.

5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modell som används

Den största skillnaden mellan standardformeln och den partiella interna modellen är modelleringsmetoderna och de kapitalkrav som dessa ger upphov till. Modelleringen av teckningsrisk i den partiella interna modellen baseras på stokastiska simuleringar av premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Eftersom den partiella interna modellen beaktar geografisk diversifiering och är parametriserad med utgångspunkt från interna data ger den en mer rättvisande bild av det till teckningsrisken relaterade kapitalet än standardformeln.

Huvudsyftet med den interna modellen för teckningsrisk är att bidra till riskhanteringsprocessen. Modellen används främst för:

- Beräkning av ekonomiskt kapital och solvenskapitalkrav.
- Allokering av kapital till affärgrenar och beräkning av riskbaserade måttal för totalkostnadsprocent.
- Utvärdering av strukturer för återförsäkringsprogram.
- Risk- och solvensbedömning över planeringshorisonten (ORSA).

I den partiella interna modellen modelleras försäkringsverksamheten per land, affärsområde och försäkringsklass uppdelade i homogena riskgrupper, så kallade affärgrenar. Teckningsrisk inkluderar premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Modelleringen av premierisk och avsättningsrisk baseras på statistiska metoder för modellering av teckningsrisk som tillämpas på Ifs historiska data. Risker som inte omfattas av den interna modellen enligt regelverket är marknadsrisk, operativ risk, motpartsrisk, annullationsrisk och omprövningsrisk för skadelivräntor. De beräknas i stället med Solvens II-standardformeln och resultaten av den interna modellen aggregeras med dessa för att erhålla det slutliga solvenskapitalkravet.

När det gäller teckningsrisk är användningen av korrelationsmatriser främst relevant för teckningsrisk exklusive katastrofrisk, men även inflation är en stark drivkraft. Korrelationer för teckningsrisk baseras på en kombination av kvantitativ analys och kvalitativa bedömningar från experter inom verksamheten. Katastrofrisk modelleras med hjälp av katastrofmodeller från tredje part som modellerar händelser och deras effekt på hela portföljen. Inflationsscenarierna betraktas som fristående från skadeutfallen, eftersom små och medelstora skador utan inflation, stora skador, avsättningsrisk eller katastrofskador, inte bedöms vara beroende av utvecklingen av konsumentprisindex. I stället fångas inflationseffekten upp som en riskfaktor under modelleringen av teckningsrisk genom att addera inflation till det inflationsfria skadeutfallet, så att beroendeförhållanden både inom och mellan länder tas hänsyn till med avseende på denna variabel.

För det primära solvenskapitalkravet aggregeras kapitalkraven för risker som omfattas av standardformeln med kapitalkraven från den interna modellen med hjälp av en specificerad korrelationsmatris baserad på standardformeln's korrelationsparametrar. Operativ risk tillförs det resulterande kapitalkravet utan antagande om diversifieringseffekter.

Modelleringshorisonten är ett år och riskmättet som används för solvenskapitalkravet enligt Solvens II är det riskutsatta värdet med en konfidensgrad på 99,5% för kapitalbasens förändring. Eftersom den interna modellen är baserad på simulationer ger den en fullständig fördelning av utfallen, och If begränsas därför inte till ett specifikt riskmått eller en specifik konfidensgrad. De främsta riskmåttan modellen redovisar är solvenskapitalkravet och ekonomiskt kapital.

Den främsta anledningen till skillnaderna mellan resultaten från standardformeln och resultaten från den partiella interna modellen är diversifieringseffekter avseende teckningsrisk. If tecknar försäkringar som täcker risker för individer och bolag i olika geografiska områden, främst Sverige, Finland, Norge och Danmark, men tecknar också försäkringar för nordiska företags- och industrikunders verksamhet utanför de nordiska länderna. Verksamheten är inte bara geografiskt diversifierad utan tillhandahåller också diversifierade försäkringsprodukter. Standardformeln tar inte hänsyn till geografiska diversifieringsfördelar mellan de skandinaviska länderna, medan Ifs interna modell reflekterar de diversifieringseffekter som verksamheten genererar.

Capital Management-avdelningen ansvarar för specificeringen av de data som krävs under olika faser för den interna modellen. Riskdata, inklusive data för den interna modellen, samlas in och arkiveras i en specialanpassad databas. Den interna modellen använder olika typer av data, inklusive data som används för riskparametriseringen och exponeringsdata i form av bland annat reserver och data för finansiell planering. Alla specifikationer och kvalitetskrav på data ingår i dokumentationen för databasen och följer bolagets instruktion för hantering av redovisnings- och riskdata.

5.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet

If har inte vid någon tidpunkt under året överträtt minimikapitalkravet eller solvenskapitalkravet.

5.6 Övrig information

Ingen annan väsentlig information avseende kapitalhanteringen har bedömts vara relevant att redovisa.

BILAGA 1 – Förklaring av mått för övervakning av lfs kapitalställning

Mått	Kapitalbas
Ekonomiskt kapital: Det ekonomiska kapitalet baseras på lfs interna modell och är ett riskmått som används vid både intern och extern riskrapportering och vid beslutsfattande. Det ekonomiska kapitalet erhålls genom att sammanställa teckningsrisken och marknadsrisken från den interna modellen med de återstående riskerna beräknade med Solvens II-standardformeln. Den interna modellens del av det ekonomiska kapitalet definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5% under en ettårig tidshorisont ("1 på 200 år").	Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av ekonomisk kapital baseras på en balansräkning enligt Solvens II, men med riskmarginalen i försäkrings-tekniska avsättningar beräknad på basen av ekonomiskt kapital och inte på det regulatoriska solvenskapitalkravet.
Solvenskapitalkrav enligt partiell intern modell: Solvenskapitalkravet enligt partiell intern modell (med övergångsregler för aktiekursrisk) erhålls genom att sammanställa teckningsrisken enligt lfs interna modell med övriga risker beräknade med standardformeln. Hänsyn tas till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt. För aktiekursrisk tillämpas övergångsregler, vilka syftar till att underlätta övergången från Solvens I till Solvens II. Den interna modellens del av den partiella interna modellens solvenskapitalkrav definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5 % under en ettårig tidshorisont ("1 på 200 år").	Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet baseras på en balansräkning enligt Solvens II och med en riskmarginal beräknad på basen av solvenskapitalkravet enligt den partiella interna modellen.
Minimikapitalkrav: Nivån för minimikapitalkravet är kopplad till solvenskapitalkravet eftersom den normalt ska vara 25-45% av solvenskapitalkravet.	Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av minimikapitalkravet baseras på en balansräkning enligt Solvens II på samma sätt som för kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet. Däremot föreligger ytterligare restriktioner vad gäller medräkning av specifika kapitalbasposter.

BILAGA 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar

Följande rapporteringsmallar (QRTs) ingår som bilaga till rapporten. Mallarna finns publicerade på www.if.se/solvens-och-verksamhetsrapporter

S.02.01.02 Balansräkning

S.05.01.02 Premier, ersättningar och kostnader per affärgren

S.05.02.01 Premier, ersättningar och kostnader per land

S.12.01.02 Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

S.17.01.02 Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring

S.19.01.21 Skadeförsäkringsersättningar

S.23.01.01 Kapitalbas

S.25.02.21 Solvenskapitalkrav

S.28.01.01 Minimikapitalkrav

KONTAKT:

Sverige	+46 771 430 000	if.se
Norge	+47 980 024 00	if.no
Danmark	+45 77 01 21212	if.dk
Finland	+358 105 1510	if.fi